

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, dwieroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza
Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francji w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4. Rue Clément 4.

CZEŚĆ URZĘDOWA

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała nauczyciela szkoły filialnej w Nikonkowicach Tomasza Serkesa rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Nikonkowicach.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 30 sierpnia.

Posłowie wiernokonstytucyjni sporadycznie zwołują zgromadzenia wyborcze i rozwijają na nich propagandę antyrządową nieraz w taki sposób, że sami degradują siebie na stanowisko agitatorów, którzy nie krępowani żadnymi względami na lojalność, wyzykują zamęczone pojęcia ogółu o pewnych trudniejszych kwestiach publicznych, lub ciasne koło inteligencji politycznej w masach. Świeżą próbkę takiego postępowania dał nam jeden z posłów wiernokonstytucyjnych w małej miejscinie, która mimo to, a raczej a to, jak miejscina Judenburg w sprawie br. Walterskirchena, wynoszona dziś w prasie opozycyjnej, jakby

Posł ów, dr. Magg, miał tyle odwagi, że filipikę swoją przeciw gabinetowi rozpoczął od paradoxalnego zarzutu, jakoby ciężła na nim wina za obecny stan finansów. Wydatki nadzwyczajne na stłumienie rokосу w Bośni zaliczył mowca do niedoboru zwyczajnego i uzyskał w ten sposób pokazną sumę deficytową, która ma świadczyć przeciw hr. Taaffemu! Na to jest tylko ta jedna odpowiedź, że gdyby dotąd trwał był dawny sy-

stem gospodarstwa państwowego, zasłaby była kwestya, z kąd wziąć fundusze potrzebne na stłumienie rokосу. Fakt, że dziś znalazły się te fundusze bez wstrząśnień, nawet bez wysiłen finansowych, świadczy tylko o poprawie stosunków.

W jedenastu wypadkach spornych, wytoczonych od daty nominacyi hr. Taaffego na ministra-prezydenta, przed trybunałem państwa, orzekł tenże trybunał, że zaszło naruszenie praw konstytucyjnych. Jaki to okropny na pozór zarzut! Wielu z zgromadzonych wyborców, jeżeli nie ogół, mniema, że jedenaście razy zrobiono zamach na konstytucyę, kiedy tymczasem chodzi tu o decyzyę o wątpliwej aplikacyi ustawy o stowarzyszeniach, ustawy wyborczej itp. a więc o to samo, o co chodzi w każdym rekursie, wnoszonym do wyższych instancyj rządowych lub administracyjnych. Przeciż na to istnieje trybunał państwa, aby rozstrzygał sprawy tego rodzaju, a jeżeli od powołania hr. Taaffego tylko jedenaście razy nastąpiła mylna aplikacya jednej lub drugiej ustawy o prawach politycznych, to zaprawdę i trybunał miał mało do czynienia i organa państwowe bardzo szczęśliwie wykonywały ustawy!

Horoną nielojalnych zarzutów jest pociąganie gabinetu obecnego do odpowiedzialności za wzrost emigracyi. Aż do publikacyi londyńskiego biura statystycznego sięgnął dr. Magg, aby wykazać, że w ubiegłym roku emigrowało z Austrii znacznie więcej mieszkańców aniżeli dotąd. Poczciwi wyborcy dr. Magga gotowi poaśleć, że są to ofiary polityki hr. Taaffego, wyzuci z mienia przez urzędy podatkowe z polecenia ministra skarbu. Dr. Magg przyznać się musi do nielojal-

nego paradoksu, jeżeli nie chce spotkać się z zarzutem, że na emigracyę nie ma takiego poglądu, jakiego koniecznie się wymaga od człowieka inteligentnego. Wzrost emigracyi nie ma przecież żadnego związku z systemem politycznym, a jeżeli źródła złego szukać będziemy w stosunkach ekonomicznych, to trzeba cofnąć się znacznie wstecz, kiedy jeszcze mowy nie było o gabinetcie hr. Taaffego. Na takie bowiem objawy, jak wzrost emigracyi w Austrii, składają się różnorodne czynniki, z których nie wszystkie nawet wchodzą i wejść mogą w zakres akcyi zaradczej rządu.

Sprawy krajowe.

(Zalesienie wydm piaszczystych).

(X) W roku ubiegłym Sejm przeznaczył na zalesienie wydmisk i pastwisk zapiaszczonych w powiecie Jarosławskim oraz w gminie Ożańsko w powiecie Łańcuckim i gminach Bihale, Ihnaty, Kozaki, Suchawola i Staresioło w powiecie Cieszanowskim, poczwasz od r. 1882, na pierwsze trzy lata po 400 złr., na następne dwa lata po 300 zł. a na ostatnie dwa po 150 zł. Na ten sam cel przeznaczył Sejm z funduszu krajowego dla gmin Gliniany i Zeniów 1000 zł. W dalszym ustępie uchwały zeszłorocznej przekazał Sejm Wydziałowi kraj. resztę petycyi „do ścisłego zbadania a w razie możliwego uwzględnienia do przeprowadzenia rokowań z Rządem o współdziałanie i skuteczną pomoc“.

W toku rokowań oznajmiło c. k. Namiestnictwo, że wszelkie warunki, od których Sejm w uchwale swej uczynił zawisłą wyplatę zasiłku z funduszu krajowego na zalesienie wydm w powiatach Jarosławskim, Łańcuckim Cieszanowskim i Przemyslanym, zostały spełnione, oraz że Rząd przyznaje Wydziałowi krajowemu takie samo prawo ingerencyi, jak przy zalesieniu w powiatach Niskim i Tarnobrzeskim. Dalej doniosło c. k. Namiestnictwo, że krajowy Inspektorat laso-

wy otrzymał polecenie, aby względem żądanego przez Sejm systematycznego wprowadzenia w kulturę wszystkich w kraju znajdujących się wydm piaszczystych i nieużytków przedstawił stosowne wnioski i że wnioskami temi Inspektorat lasowy obejmie w pierwszym rzędzie projekt zalesienia wydm powiatu Jaworowskiego, który przez komisarza lasowego p. Emila Hołowkiewicza został już zlustrowany.

Wskutek odezwy powyższej zamianował Wydział krajowy ks. Jerzego Czartoryskiego delegatem swym do nadzoru robót wykonać się mających w powiatach Jarosławskim, Łańcuckim i Cieszanowskim, następnie zaś, otrzymawszy od c. k. Namiestnictwa preliminarze robót, zaasygnował subwencye przyznane na r. 1882 dla powyższych powiatów Wydziałowi powiatowemu w Jarosławiu, a dla gmin Gliniany i Zeniów wydziałowi powiatowemu w Przemyslanach.

W sprawie projektu zadrzewienia wydm powiatu Jaworowskiego, Namiestnictwo poleciło staroście w Jaworowie przeprowadzenie rokowań z gminami interesowanemi, aby je skłonić do złożenia protokolarnych oświadczeń, zezwalających na zalesienie wydm, oraz do bezpłatnego dostarczania sił roboczych do przeprowadzenia uprawy.

Pierwotnie zamierzał rząd połączyć w celu zalesienia wydmisk w jeden okręg leśny powiaty Jaworowski i Cieszanowski. Kiedy jednak interesowane gminy powiatu Cieszanowskiego projektowanej melioracyi stanowczo się sprzeciwily, zawiązano rokowania z gminami gowiatu Mościskiego, posiadającymi w tym celu powiększenie wykuku 10-kowców postanowiono utworzyć okręg leśny z powiatów Jaworowskiego i Mościskiego.

W powiecie Jaworowskim zajmują wydmny na gruntach miejskich i włościańskich około 1300 morgów w 13 gminach. Z gmin tych jednakże, pomimo wszelkich usiłowań Starostwa i wydziału powiatowego, tylko trzy (Jaworów, Olszenia i Bruchnal) z obszarem 840 morgów dały się nakłonić do złożenia deklaracyi, w których obowiązują się dostarczyć bezpłatnie roboczyini potrzebnej do przeprowadzenia zadrzewienia i grunt pod szkółki, zaś miasto Jaworów nadto rocznie po 150 złr. przez dwa lata na zakupno nasion.

Obszar wydmisk na gruntach włościańskich w powiecie Mościskim wynosi 687

3)

MICKIEWICZ W WILNIE

Cześć druga.

I.

(Ciąg dalszy.)

Odzwierciedleniem pierwszego zawiązku Filomatów, ich zasad i planów, jest wspomniany już wiersz Mickiewicza: „Już się z pogodnych niebios etc.“ (14 września 18 8). Wiersz ten, w którym młody poeta jeszcze się nie zdołał wyplatać z ciężkiej klasycznej formy, wymownie świadczy, że już wtedy młodzi związkowi zdawali sobie jasno sprawę z doniosłości swoich zamiarów. Z emfazą porównywał Mickiewicz przedsięwzięcie towarzyszy do wyprawy Argonautów, a wzywając do naśladowania świetnego przykładu bohaterów greckich, tak o tem przedsięwzięciu się odzywa:

Gdy nowe tworzym gmachy na nowej posadzie,
Gdy nasz trud również wielki, cel również szlachetny....

a nieco niżej:

Lecz gdy ku wielkim sprawom pole się odkrywa i t. d.

Że to nie była tylko zwykła retoryczna przesada, zdają się poświadczać dwa dalsze wiersze:

Oby kiedyś świat cały zgodnie wiążąc dłonie,
Nasze wziął godło, naszym bóstwom sypał wonie.

Tak więc nietylko odrodzenie własnego narodu, ale i odrodzenie całego świata miało spocząć na młodych barkach. Prócz zasad i celów wyraziły się w tym wierszu nawet osoby działania: owa ostrożność w przyjmowaniu nowych członków, o której była mowa, znajduje tu obszerne uzasadnienie:

Ale z takich początków wniośby chyba tępy,
Że trzeba wszystkim wolne robić do nas wstępy;
Bo niedługo postoi gmach wolał od skazy,
Jeśli doń budowniczy kładł bez braku glazy.
I nam jeśli nie miło pracę podjąć marną,
Sprawmy, niechaj się tylko godni do nas garną.
Żeby tak pożyteczne dokonać zamysły,
Najpewniejszym sposobem będzie wybór ścisły.

Albowiem

choć liczne pragnących stawia się [orszaki,

Niejedna wszystkich żądza, zamiar niejednaki;
A gdy chytrej obłudę zdejmujemy z nich płaszcz,
Nie pod jednym się runem wilece znajdują paszcze.
Ten się mądrością rządzi, ślepa dumą drugi
Co w licznych towarzyszach chce mieć liczne [sługi,

A niech się im wykrętne nadadzą manowce,
Srodzy wraz z przyjaciela będą przesławowe.
Inny, by krótką chętkę lub ciekawość sycić,
Za najtrudniejsze sprawy nie waha się chwycić,
Ale jak go dziecinna uwiódła łakotka,
Dziecinna zrazi trudność, którą pierwszą spotka.

Naturalnie, przemawia tu głos raczej cudzego, niż własnego poety doświadczenia. W ogóle chłód wieje z tego wiersza, z pod ciężkiej szaty retorycznej nigdzie tu jeszcze nie strzela szczyry blask zapału. Mickiewicz i potem używał czasem klasycznej formy wiersza n. p. w *Warcabach*, w wierszu *Do Lelewela*, ale w tych utworach wybierał on ja

sobie, jako najstosowniejszą, i panował nad nią; tutaj zaś był jeszcze jej niewolnikiem. Przyjaźni nie roznieciła jeszcze była w jego sercu tak wielkiego ogniska, żeby w niem stopnieć mogły żelazne pęta klasycyzmu.

Działanie na zewnątrz, na kolegów, rozpoczęło się zaraz, ale nadzwyczaj powoli i ostrożnie. Wiemy jak butną i próżniaczą była po większej części ówczesna młodzież uniwersytecka: zbyt natarczywe działanie mogłoby ją tylko zniechęcić i może w śmiech podać reformatorów. Działano więc z początku na pojedynczych kolegów, na swoich znajomych, nie występując jeszcze z projektami ustaw; propagandę w obranym kierunku prowadzono w koleżeńskich pogadankach. Najlepiej to umiał robić Tomasz Zan i najliczniejsze miał grono znajomych. Mieszkał on już wówczas, w r. 1818/19, nie u Kontryma, ale we własnym mieszkaniu, w domu Kukiewiczza, i miał przy sobie oprócz dwóch braci, Ignacego i Stefana, innych jeszcze uczniów, oddanych sobie w opiekę. Dlatego mieszkanie jego było obszerne i dlatego dużo się zwykle gromadziło w niem kolegów. Dobry humor, uprzejmość, szczerść Zana zjednywały mu łatwo serca tych kolegów i torowały słowem jego drogę do ich przekonania.

To co się podawało tutaj młodzieży doręczyło, w ustnej pogadance, w rok czy półtora roku potem. ułożone zostało systematycznie w prawidła (Piętnaście prawideł dla młodzi należącej do zgromadzenia przyjaciół pożytecznej zabawy). Z tych prawideł możemy powziąć dokładniejsze wyobrażenie o zasadach, któremi Zan i inni Filomaci byli przejęci i które starali się wpajać w swoich kolegów w owych pogadankach. Dlatego przytoczę tu ważniejsze ustępy z tego regulaminu moralnego:

2. Cheesz posiadać naukę? Popracuj naprzód nad odkryciem twoich niewiadomo-

ści. Gdy zaś poznasz, czego i jak wiele nie umiesz, czego i jak chciałbyś się nauczyć, i czego nieuchronnie do twojej nauki potrzebujesz, natenczas bądź przekonany, że uczyniłeś pierwszy lecz wielki krok na drodze twego doskonalenia się.

3. Staraj się nabywać nauki z gruntownością stosowaną do sił twoich i powołania. W tym zam arze ułóż sobie plan doskonalenia się twojego, a tyś wiedział, gdzie jest początek, gdzie środek, gdzie granice twojej nauki. Bez takiego planu nie nadasz pracy twojej porządku, tak nieuchronnie w całym życiu potrzebego, bez porządku nie nabędziesz w nauce gruntowności, a bez tej bądź przekonany, że nauka twoja może stać się szkodliwą.

4. Nie nazywaj nauką wiadomości usłyszanych z ust obcych albo wyczytanych z książki, lecz staraj się nadto sam nad wszystkim, co widzisz, słyszysz, pojmujesz, ciekawie i rozumnie zastanawiać się i myśleć, aby nabyte wiadomości przerobiły się w istotny pożytek i własność twego umysłu....

5. Nie uwielbiaj rodzaju twojej nauki lub powołania nad inne rodzaje powołania i nauki, ponieważ każda w sobie nważana jest równie użyteczną, potrzebną i godną człowieka....

6. Im skromniejszym coraz będziesz się stawał w twoich rozmowach, zdaniach, opiniach, tem większego coraz postępu w doskonaleniu się twojem będziesz miał dowody....

7. Cheesz być cnotliwym? Zapatruj się na sprawy wielkich cnotami ludzi, abyś uosobiał się czuć szlachetnie. Gdy zaś uczyniesz przywiązanie do ziemi ojczystej, skłonność do przyjaźni z towarzyszymi swego wieku i powołania, miłość bliźniego i troskliwość o samego siebie, natenczas mozesz być przeświadczony, że uczyniłeś pierwszy, ale

morgów w 11 gminach. Wynik rokowań o udział gmin w zadrzewieniu jest tutaj pomysłniejszy, niż w którymkolwiek innym powiecie, gdyż wszystkie gminy interesowane z wyjątkiem jednej, która na razie odpowiedziała w sposób wymijający, złożyły żądania deklaracyjne.

W każdym razie zajmują w obu powiatach wydmiska, których właściciele uczynili zadość wymaganiom władz rządowych, dość znaczny obszar, ażeby spowodować utworzenie okręgu leśnego i ustanowienie dla okręgu tego leśnika kosztem skarbu państwa. Doświadczenie zaś nabyte przy przeprowadzeniu zadrzewienia w innych powiatach, w których roboty dawniej rozpoczęto, pozwala się spodziewać, że w toku robót dadzą się nakłonić do udziału w przeprowadzeniu melioracji także i te gminy powiatów Jaworowskiego i Mościskiego, które dotąd z niedowierzaniem przyjmują wszelkie przedstawienia w tej sprawie.

Projekt zadrzewienia wydmisk w powiecie Jaworowskim i Mościskim wypracowany przez komisarza lasowego p. Emila Hołowkiewicza, rozkłada wykonanie robót w obu powiatach na lat 8. Co do kosztów projektowanych robót, nadmienić wypada przede wszystkim, że są one obliczone stosunkowo nieco wyżej niż dla powiatów Tarnobrzelskiego, Niskiego i Jarosławskiego z powodu, że interesowane gminy powiatów Jaworowskiego i Mościskiego po największej części nie posiadają lasów, z którychby podobnie jak gminy tamtych powiatów mogły dostarczyć bezpłatnie materiału, potrzebnego do ogrodzenia szkółek i parcel do zadrzewienia przeznaczonych. Uwzględniając tę okoliczność, oraz przypuszczając, że koszt utrzymania kierownika robót pokryje skarb państwa, a wydatek na podróże kierownika rady powiatowej w Jaworowie i Mościskach (na co pierwsza przeznaczyła już dotację 200 zł. rocznie), obliczył p. Hołowkiewicz koszt zadrzewienia, na których pokrycie nie ma dotąd zapewnionego funduszu dla powiatu Jaworowskiego w kwocie 2800 zł. a dla powiatu Mościskiego w kwocie 3400 zł.

Wobec takiego stanu rzeczy Wydział krajowy widząc, że w tej sprawie zachodzą wszelkie okoliczności, które skłoniły Sejm do subwencjonowania z funduszu krajowego robót około zadrzewienia wydmisk w innych powiatach podjętych, przedstawia w osobnym na zadrzewienie wydmisk i pasowizna w powiatu Jaworowskiego: w pierwszym roku 550 zł., w następujących dwóch latach po 500 zł., w czwartym roku 400 zł., w piątym 250 zł., a w trzech ostatnich latach po 200 zł.; dla powiatu Mościskiego: w pierwszym roku 700 zł., w dwóch następnych latach po 560 zł., w dwóch dalszych latach po 400 zł., a w ostatnich trzech latach po 260 zł. Kwoty powyższe zostałyby wypłacone pod warunkiem, że właściciele gruntów zadrzewianych mających dostarczać bezpłatnie robocizny, potrzebnej do przeprowadzenia projektowanej melioracji, niemniej gruntu pod szkółki, rząd zaś utrzymywać będzie nadzór leśnego jako kierownika robót projektowanych, a nadto przyzna Wydziałowi krajowemu

mu prawo ingerencji co do użycia dotacji z funduszu krajowego.

Szkoły ludowe w Galicyi.

X.

(H. S.) Stosunkowa frekwencya dzieci rozmaitych wyznań i obrządków religijnych wypadła w r. 1880, jak następuje: Na sto dzieci uczęszczających do szkół ludowych wszelkiej kategorii było dzieci obrz. rz. kat. 50-55, obrz. gr. kat. 36-62, wyznań ewangelickich 1-57 a wyznania mojżeszowego 11-26. W porównaniu z r. 1879/80, było na 100 dzieci uczęszczających do wszystkich szkół ludowych dzieci obrz. rz. kat. o 0-73 stosunkowo mniej, dzieci obrz. gr. kat. o 0-86 stosunkowo więcej, dzieci wyznań ewangelickich o 0-03 stosunkowo mniej a dzieci wyznania mojżeszowego o 0-10 stosunkowo mniej, z czego wynika, że przy zwiększonej w r. 1880/1 frekwencyi, stosunkowo frekwencya dzieci obrz. gr. kat. najbardziej się zmogła.

W stosunku do wszystkich dzieci obrz. rz. kat. w kraju wiek szkolny mających, uczęszczało do szkół ludowych 39-94 pre., w tymże stosunku dzieci obrz. gr. kat. 31-07 pre., dzieci wyznań ewangelickich 83-58 pre., a dzieci wyznania mojżeszowego 34-99 pre. Z tego widać, że w stosunku do swej liczby uczęszczało najwięcej dzieci wyznań ewangelickich do szkół, następnie dzieci obrz. rz. kat., po nich dzieci wyznania mojżeszowego a najmniej w tym stosunku dzieci obrz. gr. kat.

Na 100 dzieci uczęszczających do szkół ludowych wszelkiej kategorii było w r. 1880/1 chłopców obrz. rz. kat. 27-14, dziewcząt tego obrządku 23-40, chłopców obrz. gr. kat. 22-47, dziewcząt tego obrządku 14-13, chłopców wyznań ewangelickich 0-85, dziewcząt tychże wyznań 0-74, chłopców wyznania mojżeszowego 4-20, a dziewcząt tego wyznania 7-07.

Z ogółu chłopców obrz. rz. kat. w kraju wiek szkolny mających, uczęszczało do szkół ludowych wszelkiej kategorii 43-67 pre., z ogółu dziewcząt tego obrządku 36-41 pre., z ogółu chłopców obrz. gr. kat. 38-85 pre., z ogółu dziewcząt tego obrządku 23-56 pre., z ogółu chłopców wyznań ewangelickich 76-01 pre., z ogółu chłopców wyznania mojżeszowego 26-51 pre., a z ogółu dziewcząt tego wyznania 43-17 pre.

Podczas ostatniego spisu ludności uwzględniono i mowę potoczną mieszkańców jego, a tem samem dostarczył spis ten dane potrzebne do porównania stosunków frekwencyi szkolnej pod względem mowy potocznej czyli w domach rodzicielskich używanej przez dzieci uczęszczające do szkoły. Według wykazów umieszczonych w sprawozdaniu e. k. Rady szkolnej krajowej o stanie szkół ludowych za r. 1880/1 uczęszczało do szkół ludowych publicznych mówiących po polsku chłopców 92.713 a dziewcząt 74.469 czyli razem 167.182 dzieci, mówiących po rusku 61.902 chłopców i 49.721 dziewcząt

czyli razem dzieci 111.623, a mówiących po niemiecku 5.274 chłopców i 4.236 dziewcząt czyli razem 9.510 dzieci. Do innych zaś szkół ludowych uczęszczało mówiących po polsku 3.409 chłopców i 4.823 dziewcząt, czyli razem 8.232 dzieci, mówiących po rusku 417 chłopców i 590 dziewcząt czyli razem 1.007 dzieci; mówiących zaś po niemiecku 3.323 chłopców i 4.700 dziewcząt czyli razem 8.023 dzieci. Do wszystkich zatem szkół ludowych uczęszczało mówiących po polsku chłopców 96.122, i dziewcząt 79.292 czyli razem 175.414; mówiących po rusku 62.319 chłopców i 50.311 dziewcząt czyli razem 112.630 dzieci, mówiących zaś po niemiecku 8.597 chłopców i 8.936 dziewcząt czyli razem 17.533 dzieci. Na 100 przeto dzieci uczęszczających do szkół ludowych wszelkiej kategorii było mówiących po polsku 57-40, mówiących po rusku 36-86 a mówiących po niemiecku 5-74. W stosunku zaś do wszystkich dzieci w kraju wiek szkolny mających, uczęszczało do szkół ludowych dzieci mówiących po polsku 20-62 pre., mówiących po rusku 13-24 pre., a mówiących po niemiecku 38-99 pre.

Z ogółu dzieci w kraju wiek szkolny mających, a używających mowy polskiej jako potocznej uczęszczało do szkół ludowych wszelkiej kategorii 40-15 pre., z ogółu dzieci mówiących po niemiecku 38-99 pre.

Najważniejszą stroną rozwoju szkół ludowych jest niustannie polepszanie się w nich stanu nauki, karności i uobyczajania dzieci, czyli ich rozwój pod względem dydaktyczno-pedagogicznym, ponieważ w braku takiego rozwoju byłyby wszelkie na nie nakłady stracone. Otoż możemy bez cienia przesady twierdzić, że właśnie w tym kierunku szkoły nasze ludowe rozwijają się pomysłnie szczególniejsz. o r. 1872/3, gdy seminarja nauczycielskie zaczęły im dostarczać nauczycieli i nauczycielek do zawodu swego należycie przysposobionych, a jeżeli stan szkół tych pod względem dydaktyczno-pedagogicznym porównamy z tem, co było przed kilkunastu laty, ujrzymy postęp rzeczywiście ogromny, czego najlepszym dowodem są liczby umieszczane corocznie w sprawozdaniach Rady szkolnej krajowej.

Ustawa zasadnicza szkolna z 14 maja 1869 r. zaliczyła naukę religii w poczet przedmiotów obowiązkowych w szkołach ludowych wszelkiej kategorii. Udzielano jej też we wszystkich szkołach ludowych publicznych, z których jak wiemy było 2.711 w 2.645 tylko szkołach stan nauki tego nader ważnego przedmiotu. Skutek z nauki religii był następujący: W 1.150 szkołach poczyniły w niej dzieci dobre postępy, w 1.262 dostateczne, w 209 mierny, a w 24 niedostateczne. Z zestawienia liczb tych widać, że w 2.412 szkołach był wynik nauki religii pomyślny, a w 233 niepomyślny, że zatem pierwszy przeważał nad drugim w stosunku 10-36 : 1. W porównaniu z r. 1879/80, w którym stosunek ten wyrażała cyfra 9-46 : 1, nastąpiło widoczne polepszenie stanu nauki w szkołach ludowych publicznych.

Według przepisanych planów naukowych odbywa się nauka języka polskiego, ruskiego i niemieckiego w szkołach ludowych

w obszerniejszym lub szerszym zakresie, co zależy od tego, czy który z tych języków jest wykładowym szkoły, czy też przedmiotem jedynie obowiązkowej nauki. W pierwszym bowiem wypadku ucą się dzieci nietylko języka jako przedmiotu, ale pobierają w nim naukę wszystkich innych przedmiotów, w drugim zaś ucą się go samego jedynie. W obu zaś wypadkach domagają się plany naukowe takiego urządzenia nauki, aby dzieci nietylko rozumiały, co w danym języku czytają lub słyszą, lecz aby w dodatku umiały się w nim wyrażać z łatwością a nawet poprawnie tak w mowie potocznej jak również w piśmie.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Obrońca gabinetu Gladstona).

Najcięższym zarzutem, jaki obecnie gdy Anglia rozpoczęła wojnę, można zrobić gabinetowi angielskiemu, jest zarzut pokojowego usposobienia. Tak przynajmniej zapatrują się na sytuację w Anglii organa półurzędowe, występując przeciw twierdzeniom stronnictwa i prasy konserwatywnej, obwiniającej rząd, iż pragnął bez względu na cenę utrzymać pokój. Prasa liberalna i organa inspirowane widzą w tych zarzutach konserwatyistów chęć osłabienia gabinetu liberalnego. Pierwsza występuje ze sprostowaniem tych mylnych zapatrywań *Pall Mall Gazette*, w której czytamy:

„Nawet najbardziej przeciwnik nie może twierdzić, że Gladstone podejmując wojnę, powodowany był jedynie dumą, by pokazać się Anglii, albo, że szukał okazji, żeby się chętnie dał w oczach świata. Jeszcze przed dwoma miesiącami czyniono rządowi zarzut, że jest zbyt powolny, aby wydobyc miecz i że życzeniem uniknięcia wojny, które mu trwoży dyktuje, grozi obaleniem powagi angielskiej na wschodzie. Żaden rząd angielski nie może być rządem pokojowym bez względu na to, za jaką cenę mógłby utrzymać pokój. Przynajmniej, że nie było gabinetu, któryby bardziej pragnął pokoju, niż obecny, a jednak wbrew swojej woli musiał wystąpić przeciw Arabiemu. Wojna ta jest może popularną w licznych kołach, ale gabinet Gladstona poczytuje ją za niemą konieczność. Nie została więc podjęta z przyczyn jakiejś nieważyści dla Arabiego, ale żeby się chętnie dał Anglii, tylko jako uniekniętą tak w interesie samego Egiptu, jakoteż Anglii i Europy. Przeszłe błędy dyplomacji europejskiej nie osłabiają faktu, że ekspedycja angielska podjęta została w istocie jako środek policyjny w obronie interesów publicznych Europy, ale nie jako inwazyja do kraju, który niecił swą ją zdobywać. Gdyby było potrzeba dalszego jeszcze dowodu różnicy pomiędzy usposobieniem rządu a tem, co mu podyktowała konieczność, to dowód ten znaleźć można w celu, dla którego wojna jest prowadzona. Możliwość anektowania Egiptu opowiadała całkowicie wyobraźnię szowinistów, a jednak jeżeli co, to tylko trudność ominięcia w końcu takiej ewentualności powstrzymała rząd od zbrojnej interwencji nad Nilem.“

Daily News poświęca tej samej sprawie artykuł, w którym podaje następujące uwagi:

„Rzecz uwagi godna, iż żaden z najważniejszych i odpowiedzialnych organów stałego rządu nie ośmielił się obwinąć Anglii o zamach lub przestępstwo. Zapytano o radę Europę i pozostawiono jej swobodę objawienia swojej opinii lub wystąpienia czynnego, naród więc, który jak Anglia, okazał tyle cierpliwości w tej sprawie, już przeto samo zyskał bezwarunkowe prawo swobody działania i to działania bez utrudnień, tembardziej, gdy daje kategoryczne rękojmie, iż nie nadużyje zdobytych korzyści.“

W końcu przytacza *Daily News* opinię jednego z korespondentów z placu boju o postępowaniu generałów angielskich: „Postępowanie dowódców angielskich — pisze ów korespondent — jest zupełnie odmienne od zachowania się Niemców we Francji i Francuzów w Tunisie. Żołnierze angielscy wszystkich stopni przyzwyczajeni są spoglądać na instytucje cywilne, jako na władze istotne i nie lekceważą ich. My prosimy, tam gdzieby inni rozkazywali, kupujemy, gdzie inni po prostu zabierają i szanujemy istniejącą władzę, kiedy inni je lekceważą.“

Jeszcze silniejszą obronę, bo ze stanowiska międzynarodowego, znajduje Anglia w organie francuskim *Temps*, który ma obecnie odbierać inspiracje od p. Duclere. *Temps* pisze między innymi:

„Usiłowaliśmy dowiedzieć, jak bezpłodnie są zabiegi, dążące do zabronienia Anglikom wolnego używania kanału przez postanowienia międzynarodowe. Postanowienia takie, ażeby miały potrzebną powagę, musiałyby mieć należyte poparcie; zastanawialiśmy się więc, jakim sposobem byłoby to możliwe w obec mocarstwa, które jest panem morza Śródziemnego i w położeniu Europy, w któ-

wielki krok na drodze doskonalenia twojego serca.

11. Troskliwość o samego siebie zakładaj na tem, ażebyś wszelkimi siłami doskonalił umysł i serce, tudzież utrzymywał czystość i zdrowie, chroniąc się stale gnusności i rozpusty.

Naturalnie, że to co tu wyrażone było w katechizmowy sposób, w pogadankach wolne było zupełnie od kaznodziejskiego tonu. Mistrzem Zana w propagandzie szlachetnych pojęć był autor *Tristrama Shandy*, Wawrzyńiec Stern, którego sposób pisania, żartobliwość i czuły zarazem, Zan bardzo lubił, i który, jak się zdaje wielki wpływ wywierał na młodą duszę jego. Od niego to, od Sterna, mianowicie z pamiętników tego oryginalnego pisarza, przejął Zan formę swoich „rozdziatków“, które pisywał jeszcze na wygnaniu, a że w nich musiał niezłe naśladować mistrza, można wnioskować z tego, że Mickiewicz w jednym ze swoich listów pisanych z Kowna, nazywa go Wice Sternem. Te rozdziałki u Sterna, są to krótkie pogadanki treści moralnej lub psychologicznej, oparte przeważnie na własnych autora spostrzeżeniach i wspomnieniach *) a pisane tonem, który już wyżej scharakteryzowałem. Takimi też były zapewne i rozdziałki Zana. Czytywał on je kolegom i prawdopodobnie zarówno w nich jak w ustnych pogadankach rozwijał swoją dobrze znaną z nazwiska teorią „promionków“. Teoria ta była oryginalnym pomysłem Zana, a ponieważ silnie oddziaływała na życie ówczesnej młodzieży i na kierunek uczuć Mickiewicza, należy jej się tutaj szczególna uwaga.

*) Tytuły ich są n. p. takie: „Mój wuj Tobiasz“, „Ja“, „O melancholii“, „O dowiecipie“, „Obmowa“, „Duma“, itd.

Zan był zaciętym wrogiem rozpusty, która tak łatwo otwiera bramy swojej młodzieży uniwersyteckiej. Domejko powiada, że „nie mógł znieść najmniejszego słowa w młodych ludziach, któreby zakrawało na nieobyczajność, zepsucie i zmysłowość, a nie cierpiał rozpustnych. Utrzymywał, że pierwszym krokiem do nieczystości, upodlenia i zdrady jest niepowściągnięcie grubych skłonności, obżarstwo i rozpusta, które zarażają otaczającą atmosferę swędem i zgnilizną: to też dowodził, że muzyka i poezja, czystością obyczajów i miłością można uratować upadku najbardziej zepsutych ludzi“. Nawet potem, w Orenburgu, choć przestał być patryarchą młodzieży, pisał przeciw sobie: „Wszeteczności zawsze jestem groźnym przeciwnikiem, kupiłem kij żelazny z młotkiem dla jej poskramiania“. Za to za najwyższe szczęście poczytywał miłość czystą, idealną, wolną od fermentu zmysłowości. Im doskonalszymi były osoby, które wzajemnie się kochając, oboowały z sobą, tem żywszą była rozkosz, jaką ta miłość sprawiała. Roskosz ta polegała na wzajemnem patrzaniu na siebie, na wzajemnem wysyłaniu ku sobie promionków, promieni, które grają w oku, świadczyły o duszy, były przedzą z jej przymiotów usnutą. Każdy przymiot podług Zana wyraża się w oku osobnym promionkiem, trzema zaś najpiękniejszymi promionkami duszy ludzkiej są: piękność, czułość, niewinność. Te otaczają duszę ludzką jakby aureolą, a gdy się jedna taka aureola z drugą podobną do siebie zetknie, wówczas wytwarza się nad temi dwiema duszami jakby tęcza, która i świat cały dla dwojga istot miłośnie ku sobie patrzących opromienia i dusze ich powołać ku niebu, ku źródłu wiecznej harmonii“).

*) Odyńciec, Wspomnienia z przeszłości.

Tak promionkowo i platonicznie kochał się Zan w pannie Felicyi Przecliszewskiej¹⁾ i pisywał do niej wiersze, pomiędzy innymi ów tryolet:

Wróć, Feli, spokojność moją,
Bo nie wiem, co będzie ze mną;
Kocham, trwożę się i boję.
Wróć Feli spokojność moją.
Albo żąkrzy krasę twoją,
Albo kochaj, bądź wzajemną;
Wróć Feli spokojność moją,
Bo nie wiem, co będzie ze mną.

Feli stała się Beatrycą Zana i uwieczniona została w pieśni Filaretów, ale sama panna podobno nie wiedziała o uczuciu, które wzbudziła. Miłość ta zresztą tak harmonijna, tak idealnie spokojna, nie czyniła Zana ślepym na przymioty i wdzięki innych panien, licznych swoich uczennic, w których również upatrywał rozmaite promionki i do których także pisywał wiersze.

(Ciąg dalszy nastąpi).

JÓZEF TRETIAK.

Kron. Rok 1880 str. 35. Można by myśli podobne do teorii promionków znaleźć w ulubionych przez Zana „rozdziatkach“ Sterna. Czytamy tam: „kiedy się zdarzy, że jakaś zachwycająca postać jest mieszanką duszy enotliwej, kiedy regularność i słodycz rysów objawia piękność duszy, i kiedy te zalety podnoszą myśl człowieka aż do Twórcy natury, ach! ileż się wówczas da powiedzieć i o piękności i o sztuce jej wyudatnienia“....

1) Takie nazwisko daje ukochanej Zana Domejko. Odyńciec nazywa ją Felicyą Micewiczówną.

rem nader trudne jest wspólne wystąpienie, jakoteż wobec takiego stanu prawa międzynarodowego, który mocarstwom pozwala skoro się im podoba uwalniać się od przyjętych zobowiązań. Nie odzywaliśmy się ani z pochwałą ani z naganą o takiej sytuacji. Zajęliśmy jedynie pewną pozycję i czekaliśmy, żeby przeciwko faktom postawiono inne fakty. „Ludziliśmy się, sądząc, iż zdołamy wywołać poważną dyskusję. Wywołaliśmy tylko powódź deklamacji i inwektyw. Zużyto przy tej sposobności cały arsenał starej niewiści przeciwko Anglii.“

Odpowiada następnie Temps na opinie prasy europejskiej, która mniemała, że odzywa się w imieniu Francji, gdy tymczasem Francja miała w tem interes, ażeby w Egipcie został przywrócony pokój a ukarani byli ci, którzy obywateli francuskich narazili na straty i niebezpieczeństwa. Dalej dowodzi, że ponieważ Francja, jak świadczy wotum Izby, nie zjechała sobie podjąć się tego obowiązku Turcy zaś nie mogli a żadne zaś innemu mocarstwo nie było tak silnie interesowane, więc musiała to uczynić Anglia.

(Konwencja angielsko-turecka).

Telegram wczorajszy z Konstantynopola doniósł, że Porta zdecydowała się ostatecznie na przyjęcie poprawek angielskich do projektu konwencji wojskowej, oraz na tekst proklamacji ogłaszającej Arabiego-baszę buntownikiem. Konwencja zawierać będzie zatem następujące punkta:

1. Siła kontyngensu tureckiego ma wynosić 6000 ludzi. Kontyngens turecki może być zwiększony tylko za wspólną zgodą obu mocarstw.

2. Turcy wylądają w Abukirze, Rozezie i Damiecie.

3. Opuszczenie Egiptu przez wojska obu państw nastąpi jednocześnie, bez żadnego zastrzeżenia.

4. Ruchy strategiczne odbywać się będą za porozumieniem obu naczelnych dowódców.

5. Przy angielskim naczelnym dowódcy znajdować się będzie oficer tureckiego sztabu generalnego, a przy tureckim oficer sztabu generalnego angielskiego.

Ponieważ dla Angli zawarcie konwencji wojskowej z Turcją jest niedogodnem, a układy w tym przedmiocie prowadzone były tylko *pro forma*, gdyż tak kazały względy polityczne, dla ambasadora angielskiego zatem stanowcze przywołanie Porty było faktem nietylko niepożądanym ale nawet nieprzewidywanym, tak dalece, że znalazł się bez instrukcji na ten wypadek, którego widać wcale nie przypuszczano w Londynie.

Prawdopodobnem jest, że Porta, zgadzając się na wszystkie żądania angielskie, uległa radom niektórych mocarstw, mianowicie Niemiec i przypuszczać można również, że instrukcje, których zażądał lord Dufferin, naskazały mu wynaleźć jakie nowe trudności, aby konwencja nie mogła przyjść do skutku. Być może naprzykład, że gabinet angielski oświadczył wprost, iż akcja militarna w Egipcie zbyt daleko już jest posunięta, ażeby dopuszczenie uczestnictwa tureckiego było pożytecznem i potrzebnem. Taką odpowiedź wyrażałaby szczerze myśl rządu angielskiego i dlatego właśnie najmniej jest prawdopodobną. Nietrudno jednak będzie wynaleźć inny pretekst do zwłoki. O jednym z takich pretekstów wspominały już przed tygodniem doniesienia telegraficzne, zapowiadające, że lord Dufferin domagać się będzie, aby proklamacja przeciw Arabiemu została ogłoszoną przed podpisaniem konwencji militarnej. Najmniej prawdopodobnem ze strony angielskiej byłoby proste i bezzwłoczne przystąpienie do układu, oraz lojalne dopuszczenie tureckiego współdziałania, któremu przedewszystkiem opinia publiczna w Anglii zasadniczo jest przeciwną; gdyby zatem rząd angielski zdecydował się na takie rozwiązanie, byłoby to dowodem, że ulega wyższemu względem politycznym wbrew swoim życzeniom i interesom.

KRONIKA

— **Przeszkody w ruchu** na kolei Karola Ludwika między Tarnowem a Wolą rzędziną zostały dnia wczorajszego wieczorem usunięte, w skutek czego jednocześnie przywrócony został na całej linii tej kolei zupełny ruch kolejowy bez żadnego ograniczenia.

— **Hold pruski** Matejki dziś przybywa z Krakowa do naszego miasta i od soboty będzie wystawiony. Bawią już tu pp. Juliusz Mien i Biazion, zajmujący się urządzeniem wystawy najnowszego arcydzieła naszego krakowskiego mistrza. Tych też panów zabiegom zawdzięczamy, że *Hold pruski*, który z Warszawy miał być wystawiony wprost do Wiednia i Rzymu, krótki bodaj czas będziemy mogli oglądać we Lwowie.

— **Nowicyal dobromilski** zakonu św. Bazylego dopiero 15 września może być rozpo-

częty, a to z przyczyny, że nowo-restaurowane sale nowicyackie dla ustawicznych deszczów nie wyschły dostatecznie, żeby bez narażenia zdrowia przybywających nowicyuszów można w nich umieścić.

— **Dr. M. Nowicki** miał dnia 26 b. m. w Myślenicach w sali posiedzeń rady powiatowej przeszło trzygodzinny wykład publiczny o rybactwie wobec licznie zgromadzonej publiczności. Następnie brał udział w ukonstytuowaniu się oddziału krajowego towarzystwa rybackiego w Myślenicach, a na drugi dzień rano udał się w okolice Mszany dolnej, dla zbadania nazw dopływów rzeki Raby i ryb, poczem nocą, w czasie ulewnej i ciągłego deszczu z powodu pilnych prac powrócił do Krakowa.

* **W teatrze letnim** tutejszym podczas niedzielnego przedstawienia dramatu *Czarne diabły* wśród aktu 3 rozszedł się śwąd, właściwy tlejącym się szmatom. Nagle odezwał się na galerii pojedynczy głos „pali się!“ w skutek czego pomiędzy widzami powstało gwałtowne poruszenie ku drzwiom. Opuszczanie miejsc i wychodzenie z teatru trwało jednak tylko zaledwie kilka sekund. Przytomność umysłu większości obecnych i ich dobry przykład odniosły ten szczęśliwy skutek, iż zajęto napowrót miejsca i przedstawienie zaledwie na chwilę przerwane spokojnie odbyło się do końca. Przyczyną śwędu była okoliczność, iż do lampy spirytusowej nasładowanej ogień kominowy nalano zawlece spirytusu, w skutek czego wysoki jej płomień dosięgnął najbliższej dekoracji, która tlejąc powoli wydawała ów śwąd. Zresztą wypadek ten nie miał żadnych szkodliwych następstw. Przeciw osobom winnym zaniedbania swych obowiązków wdrożono śledztwo.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono w Beregszamy w Węgrzech naczynia srebrne w monogramami S. E. wartości 2700 zł. — Straż policyjna aresztowała notowanych złodziei Józefa Kulczyckiego i Kazimierza Winnickiego ze skradzionymi rzeczami, zaś Antoniego Pelza i Matronę Hebak na kradzieży kieszonekowej. — W komisaryacie dzielnicy I znajduje się zbłąkane jednoroczne źrebę maści jasno-kasztanowatej.

* **Zwłoki zabitego** pasiecznika Antoniego Króla znalezione w tych dniach w pasiece położonej w polu koło Nowostawiec, w powiecie buczackim. Obdukcya sądowo-lekarska okazała, że człowiek ten zginął pod razami, zadanymi mu drągiem, z czego wnosić można, iż nieznani złoczyńcy zakradli się do pasieki i położyli trupem pasiecznika, gdy tenże stanął w obronie własności. Dochodzenie sądowe jest w toku.

Najbogatszy w Hiszpanii obywatel, markiz Manzanedo książę Santony, przed kilku dniami umarł w Madrycie.

— **Podejrzany o zamordowanie** pani Solterer w Wiedniu człowieka nazwiskiem Ludwik Fetschko, aresztowano w mieście Zatecu (Saaz) w domu jego siostry. Fetschko, który kilkakrotnie już był karany za rozmaite zbrodnie, a nawet w czasie służby swej wojskowej skazany był na śmierć, lecz następnie ulaskawiony, stał aresztującym go żandarmom zacięty opór. Przyznał się już, że był nieraz w domu, w którym mieszkała pani Solterer i że w czasie, kiedy ją zamordowano, bawił w Wiedniu, zapiera się jednak sprawstwa tej zbrodni.

— **Ohydny zamach.** Z Gorycy donoszą dziennikowi *Triester Ztg.*: Niedawno do kościoła odpustowego w Berbano pod Akwileją pewien pielgrzym ofiarował kilka dużych świec. Przy osadzaniu tychże w lichtarzach zakrystyan spostrzegł, że jakkolwiek wszystkie te świece miały jednakową grubość i długość, to jednak mocno się różniły w wadze. Niektóre z nich mianowicie były stosunkowo bardzo ciężkie. Podejrzanie swoje zakomunikował proboszczowi, który jedną z ciężkich świec przeciąć kazał na dwoje i zobaczył, że składała się ona z cienkiej tylko powłoki woskowej na zewnątrz, która cała wypełniona była prasowanym dynamitem. Pokazało się przy dalszym badaniu, że tak samo inne świece zawierały ten materiał wybuchowy. Dotąd jeszcze nie wysłedzono nikczemnego złoczyńcy, który widocznie zamierzał cały kościół zniszczyć podczas nabożeństwa. — Wypadek podobny zdarzył się miał w ostatnich czasach także w miejscowości odpustowej Brezje w Krainie.

— **Ostrożnie z balonikami!** W Wiedniu przed kilku dniami zdarzył się wypadek, że od cygara przechodzącego ulicą jegomości chwyciły iskrę i eksplodowały trzy małe baloniki w ręku dziewczynki, która je sprzedawała. Zarówno dziewczynka jak i palący cygaro doznał silnego poparzenia twarzy.

— **Wielki pożar** w porcie antwerpskim zdołano na drugi dzień po wybuchu ognia zlokalizować, przez co zapobieżono zapaleniu się olbrzymich magazynów nafty. Zlokalizowany pożar nie był jednak ugaszony jeszcze w niedzielę. Stratę oceniają na półtora miliona zł. Z ludzi nikt życia nie utracił.

— **Trzy łyżeczki w ciele.** Czasopismo wiedeńskie *Med. Bl.* otrzymało od dra Kohna, lekarza w Nowym Jorku doniesienie o następującym arcyosobliwym wypadku: Pewien

młody człowiek od dłuższego czasu cierpiący na melancholię i manię samobójczą na prośbę swoich rodziców wypuszczony został z zakładu obłąkanych, w którym przebywał czas jakiś. Przy troskliwej opiece lekarskiej w domu chorego w tych dniach pozbył się trzech łyżeczek z krzesca *Britannia*, które nosił dłuższy czas w swoich trzewiach. Pacjent, który przez cały czas kuracji był milczący i zamknięty w sobie, teraz dopiero się przyznał, że przed 8 tygodniami połknął owe trzy łyżeczki w zamiarze odebrania sobie życia tym sposobem.

— **Wróżbiarstwo w Ameryce** traktowane jest jawnie zupełnie jak jaki przemysł. W jednym z dzienników filadelfijskich znajdował się niedawno następujący inserat: „Wróżka!!! Pani Kubasch, uczennica słynnej pani Lenormand, poleca się szczególniejszej uwadze szanownej publiczności. Każdy stosunek, każde zdarzenie z teraźniejszości zarówno jak i przyszłości wyświeca najsumienniejszym i miernym wynagrodzeniem. Nr. 160, West 12 St.“

— **Pelen gracyi chód Paryżanek** pewien uczony francuski usiłuje wytłómaczyć na podstawie teorii „zastosowania i dziedzielenia“ Darwina. Paryż w czasie swojego założenia — powiada on — oraz długi czas jeszcze później był miastem nędznie brukowanym; błoto na ulicach jego nie wysychało nigdy, co już zresztą wypływa z samej pierwotnej nazwy stolicy Francji *Lutetia*, t. j. miasto nablótne. Otóż Paryżanki, albo raczej ich pra-prababki Lutecyaniki, od wieków zamiłowane w czystości swoich sukienek, dla ochronienia tychże od błota przyjęły zwyczaj chodzenia na palcach, czyli właściwie stapania na duży palec nogi, który też w ciągu wieków nadzwyczajnie rozwiniął się u nich z tego powodu. Rozwinięła się przy tem skłonność do noszenia wysoko pięty przy stapaniu, a wysokie napiętki, „korki“ u bucików dzisiejszych Paryżanek są tylko niejako koniecznością naturalną wobec ich sposobu stawiania nóg, odziedziczonego od prababek i rozwijanego ciągle przez wiele stuleci.

(r) **Plantacye dróg publicznych.** Biuletyn statystyczny ministerstwa robót publicznych we Francji podaje stan plantacji dróg publicznych w dniu 1 czerwca 1881 roku. Według tego biuletynu, drogi publiczne których rozwój przedstawia 39,938.126 metrów, mają tylko 23,731.928 metrów takich na których można sadzić drzewa. Z tej ostatniej długości już 14,335.311 metrów są zasadzone, a pozostałe do obsadzenia, 9,396.617. Liczba drzew dziś istniejących wynosi 2,691.698 to znaczy, że odległość między drzewami po każdej stronie drogi wynosi średnio 15 metrów.

(r) **Koła papierowe.** Od roku 1869 zaczęto w Ameryce wyrabiać z papieru koła do wagonów kolejowych; dziś ta fabrykacya przybrała już nadzwyczajne rozmiary. Przedewszystkiem używają do tego bibuly otrzymywanej ze słomy, kleją z tego jeden arkusz na drugim zapomocą kleju z mąki, aż do grubości mniej więcej metra; tak sklejone masy poddają się przez kilka godzin ciśnieniem przeszło pięciuset tonów (500.000 kilogr.) a następnie suszą się przez kilka dni w gorących piecach. Z tak otrzymanej masy toczą się na tokarni koła, na które następnie wciskają się obręcze żelazne za pomocą prasy hydraulicznej. Koła te kosztują więcej niż żelazne, ale służą one nieskończoną liczbę lat, zmieniając tylko obręcze żelazne w miarę ich zużycia. Od sześciu lat na wszystkich kolejach amerykańskich cyrkulują wagony z papierowemi kołami.

Z wystawy obrazów.

II.

(T) Chodźmy do małego obrazka, który nas więcej zajmie od wielu wielkich płócien, rozpostartych na wystawie. Jest to rodzajowy obrazek Kazimierza Pochwalskiego: „Partya szachów.“ Prawdziwy talent świeci z tych drobnych ramek. W cichej celi klasztornej, której ściany zastawione księgami, dwóch zakonników skracają sobie długie godziny zakonowego życia grą w szachy. Właśnie partya skończona. Gruby, wesoły, rubaszny bernardyn zadał śmiertelny mat swemu przeciwnikowi i powstał już z krzesła, badając śmiejącem się okiem wrazenie, jakie niespodziany atak jego wywarł na partnerze. Ten, jezuita jak się zdaje, patrzy w szachy, nie wierzy jeszcze, aby cios był śmiertelnym. Pozorny spokój pokrywa twarz jego, a przecież widzimy, że go cios mocno dotknął i opuszcza wszelką nadzieję obrony. Twarz bernardyna przypomina niektóre postacie rodzajowych obrazków niemieckich, ale twarz jezuita jest zupełnie oryginalną i znakomicie pomyslaną.

Godnym jest także uwagi rodzajowy obrazek p. Wandalina Strzałeckiego, przedstawiający trzech wiarusów, pokrępiących się trankiem. Jeden z nich opowiada, widocznie coś bardzo zajmującego, bo go dwaj inni słuchają z wielką uwagą. Widać, że umie opowiadać spokojnie, zatrzymał się na jakimś ważnym momencie opowiadania i podniósł palec dla tem większego zastrzeżenia ciekawości. Po mundurze wnosząc, jest

to ułan polski z czasów napoleońskich. Postać ta, najlepsza z całej grupy, podoba się szczególnie dla wyrazu szlachetnej żołnierskości, jaki z niej przebija.

Dziwna to rzecz, niesłychanie dziwna, jak ten sam malarz, co odmalował wiarusów, może być twórcą takiego niesłychanego malowidła, jakim jest „Atak husarzy pod Chocimem.“ Stanąwszy przed tym obrazem, nietylko nie wiemy, o co chodzi (to bagatel!), ale nie możemy zgadnąć, do jakiego królestwa przyrody należy odnieść istoty główną w nim rolę grające. Bez żartu mówię, że hussary polska, uderzająca na Turków, wydała mi się na pierwszy rzut oka jakby gromadą niedźwiadków, czy jelenków pełzających po trawie. Oby p. Wandalin Strzałeckie poprzestał na malowaniu wdzięcznych obrazków rodzajowych, i oby Dyrekcyja Towarzystwa sztuk pięknych mniej się kłopotowała grzecznością w przyjmowaniu na wystawę malowideł podobnych do owego „Ataku.“

Już to historyczne malarstwo nie kwitnie na naszej wystawie. Rzucam zasłonę na nie. Nie wspomnę nie nawet o Sobieskim p. Gersona, który (t. j. Sobieski), aż się prosi, ażeby o nim coś złośliwego powiedzied. Za to muszę pochwalić, a czynię to z prawdziwą przyjemnością, inny utwór p. Gersona, także obecnie wystawiony. Jest to alegoryczny obrazek, przedstawiający poranek w postaci pięknej dziewczyny. Lepiejby może było, żeby ta piękność mniej była zmysłową, więcej idealną, jako reprezentująca świeżość i chłód poranku; to prawda, ale i taki, jak jest, obrazek pana Gersona przyjemnie zatrzymuje nasze oko, bawiąc je nadzwyczajną miłą harmonią kolorów.

A kiedy już mowa o jednej allegoryi, trzeba wspomnieć i o drugiej. Jest nią „Czara do dna wychylona“ p. Mireckiego. Kobieta w pełni wieku i tuszy, w sute jedwabie obleczona, z wyrazem smutku w oczach, trzyma w ręku wypróżnioną czarę. Ta czara jest tu allegoryą, symbolem cierpień, jakie przeszła owa kobieta. Ale pocóż allegorya, kiedy cierpienie wyryte na twarzy, samo za siebie najlepiej powinno przemawiać? Czara w ręku wydaje mi się zupełnie niepotrzebną, skoro już tytuł wskazuje nam miarę cierpień, jaką artysta chciał przedstawić. Zalety pendzla te same, co w innych obrazach p. Mireckiego, koloryt gorący, świetność jedwabów, staranność w akcesoryach.

Krajobrazów bardzo mało tym razem na wystawie. Celuje między niemi Świeszewskiego Aleksandra: „Z nad brzegów lagun weneckich“ tak harmonijnem oświetleniem, jak wyborną perspektywą powietrzną; nadzwyczajną zaś śmiałością pomysłu odznacza się Maleckiego „Zamieć śnieżna“.

Oddaliśmy się od obrazów rodzajowych, wróćmy jeszcze do nich. Oto p. Rybkowskiego Tadeusza „Na chybił trafił“. Krajobraz zimowy, pole śniegiem usłane, sanie zaprzęzione dwójką koni szparko suną po śniegu, jadący na nich szlachcic, dobrze futrem otalony, zobaczył opodal przemyskającego wilka. Więc za dubeltówkę: a może się uda! Szlachcic przyłożył się, błysnęło, konie zrywają się, woźnica wyteża wszystkie siły, aby je wstrzymać. Wszystko tu jasne, zrozumiałe i zgodne, ruchu wiele, słowem rzecz bardzo udatna.

Najobficiej obdarzył nas w tym roku swojemi rodzajowemi obrazami p. Lipiński. Przedstawiają one przeważnie życie ludowe wiejskie, z wyjątkiem obrazu „Przed procesją“, gdzie znów ludowe miejskie życie występuje. U pana Lipińskiego lud nasz wiejski po arkadyjsku wygląda. Spójrzmy naprzykład na obrazy jego „W jesieni“ i „W kwietniu niedzielę“. Pierwszy przedstawia zbieranie kartofli z pola, drugi powrót z kościoła z wierzbnami. Na wszystkich bez wyjątku twarzach panuje taka słodycz i naiwna wesołość, tak się tu wszystko uśmiecha i promienieje radością, iż możnaby myśleć, że ci szczęśliwcy nigdy w życiu trosk i dolegliwości nie zaznali. A nietylko ludzie śmieją się radośnie, ale i cała natura zdaje się podzielać ich usposobienie. Itak „W jesieni“, choć to pora nie wesoła, śmieją się do nas drzewa zrumienionym liściem, śmieje się cienko kukurudza, trzęsąc swojemi kitami, kapusta jej basem wtórując, nawet kartofle sypane do wozu zdają się podskakiwać z radowania. Cóż wywołuje to powszechne zadowolenie w ludziach i w naturze? Oto widok małego, czteroletniego może chłopca, siedzącego na jednym z koni, zaprzęgniętych do wozu.

Bez wątpienia, przyjemnie i uspakajająco działają te obrazy na widza, szkoda tylko, że wszystkie figurki rozrzucone na nich są rażąco do siebie podobne z uśmiechem i rysów twarzy. To jest przyczyną, że ta wesołość ich zaczyna nas prędko nudzić, a wesołe figurki zaczynają na nas robić wrażenie marynetek. Stosuje się tu uwaga i do obrazu „Przed procesją“, gdzie jest większa wprawdzie różnorodność postaci, ale w nich nie tętni życie samodzielne.

Bardzo dobrze zrobili urządzający wystawę, umieszczając obok sielankowych obrazów Lipińskiego szkice Axentowicza. Tym sposobem zbiegły się dwa przeciwieństwa: idealna sielankowość i silny, ale szlachetny realizm, jakim tchną wszystkie prace pana

Axentowicza. I u niego jest typ wiejskiego parobczaka z okolic krakowskich; postać to silna i dorodna, ale nie powleczonea cukrowym idealizmem. Dwie kwaciarki włoskie, tętnące pełnią sił fizycznych, odznaczają się wyborną plastyką i ciepłem kolorytu, ale mniej są zajmującymi od dwóch innych studyów, z których jedno przedstawia męzczyznę, podpierającego twarz ręką, drugie profil niemłodej kobiety. W obu tych twarzach, zmiętych życiem, taka głębokość wyrazu, że możnaby niemal odgadnąć z obrazu całe dzieje ich żywota.

GOSPODARSTWO I HANDEL

* **Kongres naftowy** odbędzie się dnia 8 września w sali radnej w Przemyśle o godzinie 10 z rana. Na porządku dziennym: 1. Zagajenie przez prezesa Towarzystwa naftowego. 2. Sprawozdanie z działalności Towarzystwa naftowego (Wojciech Biechoński). 3. O rozwoju i postępie górnictwa naftowego w kraju (Leon Syroczyński). 4. Uczczenie pamięci ś. p. Ignacego Łukasiewicza. 5. O przemysle naftowym w Rumunii (Dr. Stan. Olszewski). 6. O uregulowaniu stosunków prawnych przemysłu naftowego i o podatku konsumcyjnym (Dr. Mikołaj Fedorowicz). 7. O przemysle naftowym pod względem technologicznym. (Arnulf Nawratil).

* **Produkcja i sprzedaż soli.** W lipcu roku bieżącego wynosiła w Galicji produkcja soli 113.670 metr. centn., sprzedaż zaś 88.897 metr. centnarów. W tym samym miesiącu roku zeszłego wynosiła produkcja 112.669, a sprzedaż 87.964 metr. centn. Z porównania wynika, że w lipcu roku bieżącego była produkcja o 1.001 metr. centn. większą a sprzedaż zaś o 933 metr. centnarów większą niż w tym samym miesiącu roku zeszłego.

* **Wyrób wódki i piwa.** W lipcu roku bieżącego wyrobiono w 29 gorzelniach galicyjskich ogółem 221.015 opodatkowanych stopni alkoholu, a w 169 browarach wywarzono ogółem 41.179 hektolitrow piwa.

Wiedeń, 30 sierpnia. (Tel. Gaz. Lwowski.) Na wczorajszy targ przypędzono 2518 galicyjskich, 658 węgierskich, 1554 niemieckich, spęd o 437 sztuk mniejszy niż w poprzednim tygodniu, obrót ożywiony, ceny wyższe o 2¹/₂ zł., wszystko sprzedano, płacono za woły opasowe galicyjskie 58 do 62, węgierskie 61 do 62¹/₂, niemieckie 58 do 62, woły z pastwisk galicyjskie 54 do 58, węgierskie 53 do 58, niemieckie, krowy 42 do 56, byki 50 do 52.

OSTATNIA POCZTA

Rezultat wczorajszych wyborów uzupełniających do Sejmu krajowego z okręgów gminnych jest następujący: W okręgu Trembowla-Złotniki wybrany Bolesław Rozwadowski, kierownik c. k. Starostwa w Trembowli 93 głosami na 121 głosujących, kontrkandydat gr. kat. proboszcz ks. Jan Biliński otrzymał 21 głosów; w okręgu Dukla-Krosno-Zmigrod wybrany prezes Rady powiatowej Stanisław Starowiejski 224 głosami na 230 głosujących; w okręgu Dobromil-Ustrzyki-Bircza wybrany prezes Rady powiatowej Antoni Tyszkowski 140 głosami na 164 głosujących, kontrkandydat dr. Aleksander Iskrzycki otrzymał 20 głosów; w okręgu Turka-Borynia wybrany profesor gimnazjalny z Przemyśla dr. Mikołaj Antoniewicz 60 głosami na 106 głosujących. Kontrkandydat J. Zadurawicz otrzymał 46 głosów.

Onegdaj o godzinie 2 po poł. ks. Mikołaj Czarnogórski złożył Najj. Panu wizytę w zamku cesarskim; o godzinie 3 zaś Najj. Pan rewizytował księcia przyczem zabawił u niego przeszło kwadrans. Następnie księżę Mikołaj rewizytował Najd. arcyksięcia Jana Salwatora, poczem udał się wraz z orszakiem na obiad dworski do Schönbrunn. Przedpołudniem tegoż dnia odwiedził księcia prezydent ministrów hr. Taaffe i konferował z nim blisko godzinę.

Pol. Cor. zaznacza, że według dotychczasowych dyspozycji Najj. Pan ma wyjechać dnia 8 września do obozu pod Bruck, a ztamtąd do Celowea dnia 9 września; dnia 11 uda się Najj. przez Tarvis i Predil do Flitsch, gdzie przenoceuje, a w dniu następnym przez Caporetto do Gorycy, gdzie zabawi przez cały dzień. D. 14 uda się Najj. Pan przez Nabresinę do Pola. W Pola zabawi dwa dni, a dnia 17 o godzinie 7 rano przybędzie

okretem do Miramare, dokąd przybyć ma także Najj. Pani, oraz Najd. Następca Tronu ze swą Małżonką wieczór dnia 16 września. W Tryeście przepędzi Dwór Najwyższy dwa dni, z kąd dnia 19 wieczór wyjedzie do Wiednia.

Namiestnik Tryestu baron Pretis wyjechał już z Wiednia. *Prager Abendpost* donosi, że przedmiotem narad między ministrem spraw zagranicznych hr. Kalnoky i namiestnikiem Pretisem był międzynarodowy charakter wypadków w Tryeście.

Minister handlu baron Pino został jednogłośnie wybrany posłem do Rady państwa w okręgu wiejskim Sućzawa-Radowce i t. d. w miejsce nadradcy sądu krajowego Piteya. Z wyjątkiem ministra oświaty hr. Conrada i ministra obrony krajowej hr. Welsersheimba, wszyscy ministrowie są zarazem członkami parlamentu.

Presse dowiadyuje się, że rokowania w przedmiocie ułożenia przyszłorocznego budżetu nie zostały dotychczas ukończone ani między pojedynczymi przedlitawskimi ministerstwami, ani między temi ostatnimi a ministerstwami wspólnymi; dzisiaj przeto nie da się nie jeszcze powiedzieć pewnego ani o budżecie austriackim, ani o wspólnym. Tu i owdzie pojawiające się pogłoski, że już przyszłoroczny budżet nie wykaże żadnego niedoboru, nie dają się pogodzić z faktycznymi stosunkami.

Z Pragi donoszą, że ministerstwo oświaty przesłało do czeskiej rady szkolnej rozporządzenie, w którym polecono zwrócić szczególną uwagę, aby uczniowie szkół średnich nie brali udziału w zabawach i rozrywkach urządzanych przez studentów szkół wyższych.

W sprawie reorganizacji armii austriackiej donoszą, że liczba pułków inżynierii ma być podwyższoną z dwóch na trzy. Trzeci pułk nazywać się będzie pułkiem kolei żelaznych i telegrafów, utworzonym zaś będzie z kompanij rezerwowych pułku 1 i 2, tudzież z istniejących obecnie oddziałów dla kolei żelaznych. Tymczasowo jednak utworzone zostaną tylko dwa bataliony tego pułku, z których jeden stać będzie w Bośni, drugi w Kaiser-Ebersdorf.

Donosiliśmy w swoim czasie, że wydział rady miejskiej miasta Judenburga uchwalił wotum nieufności dla barona Walterskirchena z powodu, że tenże popiera utworzenie „niemieckiego stronnictwa ludowego“. Baron Walterskirchen odpowiedział na tę uchwałę listem, w którym oświadcza na wstępie, że nie zrozumiał mu jest zupełnie brak zaufania i tak pisze dalej:

„Między mną i moją mianą przed wyborcami, a mówią z d. 11 czerwca w Wiedniu nie zachodzi żadna zasadnicza różnica. Stanowczo zaprzeczę muszę, aby zaszła jakakolwiek zmiana w moich przekonaniach narodowo-niemieckich, gdyż w tych samych niemal słowach wyraziłem je zarówno przed moimi wyborcami jak i w Wiedniu. Podobnie co do mego stanowiska do partji wiernokonstytucyjnej powtórzyłem to tylko, co publicznie wypowiedziałem przed wyborcami. Ztąd niesłusznie wydaje mi się udzielenie wotum nieufności dlatego tylko, że dziś jeszcze wyznaję te przekonania, które najwyraźniej i stanowczo wypowiedziałem przed moim wyborem.“ Dalej pisze znowu: „Nie do mnie należy badanie, dlaczego szanowni wyborcy powtórnie mnie wybrali wbrew mojej prośbie; niewątpliwie byłoby lepiej dla obu stron, gdyby prośba moja była uwzględniona. Jeżeli jednak reprezentacja w Judenburgu życzy sobie, aby jej opinia miała praktyczne następstwa, to proszę, aby podobne uchwały powzięły zgromadzenia wyborcze tak w mieście Judenburga jak i innych miejscowościach mego okręgu wyborczego, przyczem zastrzegam sobie prawo osobistego przedstawienia się wyborcom i odpowiedzenia na czynione mi zarzuty.“

Wedle innych źródeł małe są widoki aby zgromadzenie wyborców zaaprobowало wotum radców miasta Judenburga, gdyż po uchwaleniu tego wotum wyborcy Judenburga poczęli organizować uroczystą demonstrację mającą służyć za dowód, że baron Walterskirchen posiada zupełne ich zaufanie.

Dep. Schönerer stawał znowu w niedzielę przed swoimi wyborcami, tym razem w Ottenschlag i miał dwugodzinną przemowę, w której powiedział między innymi: Niepewność egzystencji jest raną, która najbardziej dolega ludowi. Pragniemy zabezpieczenia starości robotników pracujących uczciwie na kawałek chleba, domagamy się dalej ochrony produkcji swojskiej, sprawiedliwego

rozkładu ciężarów, ulg rzeczywistych dla klas pracujących, skutecznego opodatkowania kapitału ruchomego, ograniczenia gry giełdowej, opodatkowania artykułów zbytkowych i gier spekulacyjnych, opieki przed lichwiarzami, szybkiego, dobrego i taniego wymiaru sprawiedliwości, objęcia na rachunek państwa kolei żelaznych i zakładów asekuracyjnych, zaprowadzenia dróg wodnych, połączenia celnego i handlowego z cesarstwem niemieckim. Mamy otwarte serce dla cierpienia i potrzeb ludności, i będziemy występowali zawsze i wszędzie przeciw wyzyskiwaniu przez wyrafinowane potęgi finansowe ubogich i słabych. Ja i moi przyjaciele polityczni występujemy z otwartą przybitą przeciw wszelkiej korupcyi, hasłem zaś naszym będzie walka w imię niesfałszowanej niemieckości i reform socyalnych.

Presse nazywając dep. Schönerera Don Kiszotem Izby deputowanych, pisze z powodu powyższego przemówienia: „P. Schönerer studyował widocznie z uwagą rozprawy w parlamencie niemieckim, lecz Bismarck jest Bismarckiem, a p. Schönerer tylko Schönererem.“

Na dzień 3 września zwołał zebranie swoich wyborców dr. Tonkli deputowany z Gorycy.

Nordd. Allg. Ztg. w liście wiedeńskim zastanawia się nad wywodami, jakie ciągle jeszcze pojawiają się w dziennikach z okoliczności trzyletnich rządów gabinetu hr. Taaffe'go i tak pisze między innymi: „Ze dopiero hr. Taaffe uczynił Radę państwa parlamentem w całym tego słowa znaczeniu, że utrzymał nienaruszoną siłę zbrojną, że ściętnił węzły między obiema połowami Monarchii, podniósł kredyt Austrii, że przyłożył rękę do rozwoju konstytucyj w duchu postępowym, że za jego rządów zostały wniesione i sankcjonowane liczne przedłożenia, które przyczynią się potężnie do podniesienia materialnego dobrobytu państwa, to są fakta, którym nie mogą zaprzeczyć nawet najzagorzalsi jego przeciwnicy. Prezydent gabinetu austriackiego postępuje drogą jedynie właściwą w danych okolicznościach, drogą wskazaną rozumem politycznym, nietrosząc się bynajmniej o pochwały lub nagany dzienników; wzmacnia go i dodaje mu otuchy jedynie przeświadczenie, że posiada zaufanie Monarchy, poparcie większości reprezentacji państwowej i że pokłada w nim ufność większość ludów austriackich.“

Przed zamierzonym udaniem się do Petersburga, o czem wczoraj donieśliśmy, dwór rosyjski ma się przenieść do Gieczyna, gdzie bawić będzie aż do grudnia.

Hr. Paweł Szuwałow odziedziczył majorat książąt Wiaziemskich i otrzymał od cara pozwolenie przybrania nazwiska ks. Wiaziemski hr. Szuwałow.

Jeden z dzienników finlandzkich donosi o objawach agitacji nihilistycznych w Finlandyi i dodaje, że nihilizm nie znajdzie tam gruntu, ponieważ Finlandya jest państwem konstytucyjnym.

W głosowaniu o posła do parlamentu niemieckiego z okręgu wyborczego bydgoskiego, kandydat polski Adolf Koczorowski otrzymał 3278 głosów, kandydat niemieckich liberałów Hempel 4225, a kandydat niemieckich konserwatystów Szenk 3529 głosów. Ponieważ żaden z powyższych nie otrzymał absolutnej większości głosów, przeto nastąpi wybór ściślejszy pomiędzy niemieckimi kandydatami, jako mającymi największą ilość głosów. Wyborcy polscy mniej licznie stawili się tym razem do urny wyborczej niż przy ostatnich wyborach, gdy bowiem w r. z. głosowało w ogóle 3,890 polskich wyborców, teraz wzięło udział w wyborze tylko 3,278, a więc 612, czyli prawie piąta część nie stanęła do urny wyborczej.

Poseł pruski przy Watykanie pan Schlözer powrócił w niedzielę z Warynu do Berlina i był onegdaj na obiedzie u cesarza. Według *Augsb. Allgem. Zeitung* pan Schlözer ma z końcem tego tygodnia udać się na swoją posiadłość do Rzymu.

Dzienniki niemieckie ogromnie dzisiaj rozgorączkowane zajściem, jakie miało miejsce w zeszłą sobotę w Paryżu, w którym główną rolę odgrywa z jednej strony istniejące od lat 18 w Paryżu niemieckie towarzystwo gimnastyczne, z drugiej zaś literat Deroulé, znany agitator odwetu i zarazem naczelnik ligi patriotycznej stowarzyszeń gimnastycznych francuskich. Z dzienników niemieckich trudno wyrobić sobie należyte wyobrażenie o całym tem zajściu, o którym zresztą nie wspominają dzisiaj ani słówkiem organa odbierające zazwyczaj informację z źródeł poważnych. Sam fakt przedstawia się następująco: W zeszłą sobotę miało się odbyć w jednej z kawiarni paryskich zgromadzenie niemieckiego towa-

zystwa gimnastycznego, połączone z uczcą pożegnalną dla dwóch jego członków. Okólnik zapraszający na tę uroczystość dostał się wypadkowo do rąk pomienionego Deroulé, który uważając to za jakieś wyzwanie, czy manifestację skierowaną przeciw Francuzom, ułożył plan przeszkodzenia tej uczcie. Dzienniki podniosły tę sprawę do znaczenia politycznego, i usposobiły tak nieprzyjaźnie opinię publiczną dla stowarzyszenia niemieckiego, że policya, bojąc się niemiłych następstw, zakazała projektowanego zebrania, a nawet uważała za potrzebne zamknąć kawiarnię, służącą za punkt zborny członków niemieckiego towarzystwa gimnastycznego. Tak, jak rzecz przedstawia telegram paryski do *Nat. Ztg.*, zdawałoby się, że życie Niemców zamieszkałych w stolicy francuskiej wisi na włosku. Tak ten organ jak i *Köln. Ztg.* domagają się co rychło interwencji rządu niemieckiego, gdyby rząd francuski nie mógł lub nie chciał zasłonić spokojnych Niemców przed napaściami „rozszałanych“ szowinistów.

Dzienniki paryskie podają doniesienie o przebiegu sesji francuskich rad generalnych. Senator Salneuve, prezes rady generalnej departamentu Puy-de-Dome, miał mowę, w której wyraził życzenie, aby wszystkie stronnictwa parlamentu francuskiego postępowały ręką w rękę, i aby polityka rządu była trwałą. Prezes ministrów Duclerc podziękował mowcy telegraficznie, zapewniając go, że ocenił trafnie politykę rządu. W jednym tylko departamencie Ardèche, wyraził jeden z członków życzenie, aby zaprowadzono wybory zbiorowe. W Charente Laroche Joubert zaproponował, aby w paryskiej radzie municypalnej miał na przyszłość każdy departament jednego a departament Sekwany 10 reprezentantów, ponieważ sprawy paryskie obchodzą całe państwo.

Dziennik rumuński *Natiunea* donosi, że wkrótce zamianowaną będzie komisya międzynarodowa celem ostatecznego uregulowania granicy austriacko-rumuńskiej.

Agencya Havasa, która w tych czasach już kilka przedwczesnych pogłosek puściła w obieg, doniosła także że konwencya angielsko-turecka została już podpisana, okazało się jednak, jak wczoraj donieśliśmy że lord Dufferin wymógł się od podpisania brakiem instrukcyi.

Dzienniki francuskie ciągle żywo zajmują się postawą Anglii w sprawie egipskiej. Organ Gambetty *Rep. Fr.* polemizuje z dziennikami występującymi przeciw Anglii i mówi: „Zamiast powstawać na Anglię, należałoby raczej uznać, że nietrzymała się ona nigdy polityki rezygnacji i abdykacji w sprawie tak ważnej jak przywrócenie porządku w Egipcie.“ *Journal des Débats* mówi, że wszystkie ludy europejskie są solidarne w walce fanatyzmu muzułmańskiego przeciw chrześcijaństwu. Przez nieświadomość czy słabość Francya nie odgrywa w tej walce roli, jaka jej przystoi, ale przynajmniej nie powinna osmielać nieprzyjaciela występującego przeciw tym, którzy byli bardziej od niej przewidujący i energiczni.

Dzienniki angielskie przyznają zgodnie, że w czwartkowej bitwie ani piechota ani artylerja angielska nie dorównywała egipskiej. Tylko prawdziwie heroicznym wysileniem kanonierów angielskich obsługujących dwie armaty i zadziwiającej wytrwałości piechoty przypisać można, że Anglii już w południe nie byli zmuszeni do odwrotu przed przeważającymi siłami nieprzyjaciela. Pomimo szalonego upału kanonierzy, którym ciągle głowy zimną wodą zlewano, pracowali przez cały dzień *Daily News* mówią, że bitwa czwartkowa sama przez się nie miała wielkiego znaczenia, ale okazała, do czego są zdolne wojska angielskie, skoro tysiąc ludzi utrzymało się przeciw sześciu tysiącom, a dwie armaty przeciw dwunastu. Przyznają jednak w ogóle dzienniki londyńskie, że trudności wyprawy egipskiej zbyt lekko były oceniane i że o przechadze wojskowej do Kairu nie może być mowy, lecz trzeba wysłać jeszcze posiłki z Anglii i z Indyi. Wszystkie załogi angielskie na morzu Śródziemnym mają być wysłane do Egiptu i zastąpione wojskami nadesłanymi z Anglii.

Straty angielskie w bitwach, czwartkowej i piątkowej podają obecnie w cyfrze około 50 zabitych. Straty Egipcyan były daleko znaczniejsze, a nawet bardzo dotkliwie. Zwłoki wielu z nich znaleziono w części tylko przykryte ziemią, a wiele trupów znajduje się w kanale wody słodkiej, którego woda stała się tym sposobem niepodobną do picia, na czem żołnierze angielscy cierpią okropnie, gdyż pomiędzy Ramses i Mahsme nie ma wcale wody.

Beduini przybyli z Kairu donoszą, że ludność tamtejsza zachowuje się spokojnie, ale w wojsku nie ma żadnej karności. Żołnierze podpalił dom Nubara-baszy.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Stanowisko egipskie pod Tel-el-Kebir ma być bardzo silne. Rozległe okopy porobiono w poprzek i po obu stronach drogi żelaznej, a nadto przystępu do pozycyi egipskiej z dwóch stron broni woda.

Kolej żelazna z Izmailji do Mahuta została przywrócona.

Do Port-Said przybył w niedzielę parowiec Calypso z 150 żołnierzami tureckimi. Z ożetu wojennego angielskiego wysłano natychmiast dwie uzbrojone łodzie z zapytaniem o powód przybycia. Komentant turecki oświadczył, że żołnierze jego są przeznaczeni na żalozę do różnych punktów na wybrzeżu morza Czerwonego.

Okręt angielski Minotaur rozpoczął w niedzielę ogień na Beduinów w bliskości Mandara, punktu wybrzeża położonego pomiędzy Ramleh i Abukirem. Beduini uciekli, ale Minotaur nie przestawał strzelać aż do nocy. W poniedziałek przekonali się Angli, że nieprzyjacieli przetrwali całą okolicę po obu szych skrzydłach zatopił. Donoszący o tem do Londynu telegram z Aleksandryi dodaje, że widocznem jest, iż pomimo zwrócenia głównych sił angielskich na drogę z Izmailji do Tel-el-Kebiru, Arabi oszańcowują się i umacniają pod Kaf-el-Dewar i pod Meksem.

Inny telegram Aleksandryjski z poniedziałku potwierdza powyższe doniesienia i dodaje, że Arabi przygotowują się widocznie do jakiegoś silnego zamachu pod Aleksandryą. W poniedziałek po południu była silna kanonada pod Ramleh. Artylerzyści Arabiego strzelali tak dobrze, że pułk 53 angielski musiał się cofnąć. Działo Arabiego niosły dalej niż angielskie. Jak twierdzą jeńcy, Arabi zamierza pozycyę pod Kaf-el-Dewar i Abukirem umocnić jak najsilniej, ażeby mógł więcej wojska wystawić przeciw Wolseleyowi.

Sułtan-basza i Ferid-basza z odpowiednim orszakiem udali się z Aleksandryi do Izmailji, ażeby towarzyszyć generałowi Wolseleyowi jako k. misarzy kedywa. Mają oni tłumaczyć ludności, że armia angielska przybyła tylko dla przywrócenia władzy kedywa i uwolnienia kraju od despotyzmu wojskowego.

Okręt wojenny angielski Cocatrix stacjonujący na morzu Czarnem odpłynął do Port-Said.

Z powodu wzięcia do niewoli oficera i żołnierzy okrętu austriackiego Nautilus, dzienniki zapytywały z jakiego powodu okręt ten udawał się do Abukiru. Wyjaśnia to telegram londyński, który donosi, że dla obserwacji naukowych zapowiedzianego bombardowania, eskadry wszystkich wielkich państw mających swe okręty na wodach egipskich, wysłały pod Abukir pod jednym okryciem. Wypuszczenie przytrzymanego oficera i żołnierzy nastąpiło natychmiast po skonstatowaniu, że są Austryakami, na reklamacyę kontradmirała austriackiego Wipplingerera, bez żadnej obcej interwencyi.

Wiedeń, 29 sierpnia. Zebranie zwołane przez umiarkowaną frakcyę robotników celem określenia stanowiska tej frakcyi wobec rozbójniczego napadu na Marstallingera, zostało jeszcze przed wyborem przewodniczącego urzędownie rozwiązane z powodu scen burzliwych, wywołanych przez stronników partyi radykalnej.

Paryż, 29 sierpnia. Na radzie ministrów oświadczył Duclerc, że wiadomości z Syryi są lepsze.

Wszystkie plemiona tunetańskie, które użsły do Tripolis, otrzymały amnestyę i powracają do swoich siedzib.

Konstantynopol, 29 sierpnia. Porta wysłała do posła greckiego Konduriotisa notę, z powodu naruszenia granicy grecko-tureckiej i obsadzenia punktu Karaliderbend przez oddział wojska greckiego, co wywołało wczoraj starcie pomiędzy wojskami greckimi i tureckimi. Siedmiu Turków w tej liczbie dwóch oficerów zostało zabitych. Strata Greków nieznaną. Trzech Greków wzięto do niewoli. Grecy zostali wyparci z zajmowanego punktu.

Konstantynopol, 29 sierpnia. (Telegram biura Reutersa.) Wojska greckie, które chciały zająć przemocą sporny punkt pogranicza grecko-tureckiego Karaliderbend, zostały przez Raghiba-baszę ze znaczną stratą odparte. Ze strony tureckiej zginęło ośmiu ludzi. Poseł grecki Konduriotis i Said-basza konferują w tej sprawie.

Ateny, 29 sierpnia. Król wkrótce powraca do Aten. Izba bezzwłocznie będzie zwołaną i trzy klasy rezerwistów mają być powołane pod broń.

Na granicy koncentruje się wojsko. Potyczki powtarzają się pomimo wydanych przez rząd grecki i turecki rozkazów zaprzestania ognia i zajęcia dawniejszych stanowisk.

Port-Said 29 sierpnia. (Telegram Agencji Hawasa.) Wojska egipskie uderzyły wczoraj wieczór na pozycyę angielskie pod Kassasin i zostały odparte. Straciły wielu ludzi i jednaście armat. Strata Anglików wynosi 120 ludzi.

Wiedeń, 30 sierpnia. (Tel. pryw.) Do Wiener Allg. Ztg. donoszą z Berlina, że rząd francuski złożył rządowi niemieckiemu z własnej inicjatywy uspakajające wyjaśnienia w sprawie niemieckiego stowarzyszenia gimnastycznego. W komunikacie tym powiedziano, że „Liga patryotyczna” jest stowarzyszeniem złożonym z żywołów rewolucyjnych, które wszelkimi sposobami stara się wyprowadzić na widownię swoje przewrotne plany. Ministerstwo użyje wszelkich legalnych środków dla stłumienia takich wybrzydłości. Sprawę stowarzyszenia gimnastycznego pod względem jej międzynarodowego znaczenia uważać należy za załatwioną.

Paryż, 30 sierpnia. (Tel. pryw.) Agitacya anti-niemiecka trwa ciągle w dziennikach. Słychać, że w dniu rocznicy bitwy pod Sedanem zamierzoną jest demonstracya anti-niemiecka. Jeden z dzienników zapowiada, że będzie ogłaszał nazwiska Francuzów, którzy Niemcom dają zatrudnienie. Książę Hohenlohe miał mieć rozmowę w tej sprawie z prezesem ministrów, traktując rzecz bardzo seryo.

Londyn, 30 sierpnia. Depesza generała Wolseleya z Kassasinu stwierdza, że Anglicy onegdaj wieczorem zostali napadnięci przez Egipcyan w sile ośmiu batalionów i dwunastu armat. Siły angielskie wynosiły tylko półczwarta bataliona z oddziałem kawaleryi i pięcioma armatami. Wzmocniona następnie jednym batalionem piechota angielska uderzyła na nieprzyjaciela z frontu a kawalerya wykonała atak flankowy i zabiła znaczną liczbę nieprzyjaciół. Arabi znajdował się na placu bitwy. Kawalerya nie zdołała zabrać armat nieprzyjacielskich, które cofnęły się pod osłoną nocy. Nieprzyjacieli pozostawił całą amunicyę. Strata Anglików wynosi 8 zabitych i 16 ranionych.

Londyn, 30 sierpnia. Książę Albany ciężko zachorował, doznaje gwałtownego krwiotoku, stan jego budzi obawy. Królowa powstrzymała z tego powodu wyjazd do Balmoral.

Zmowa konstablów w Lime-ric skończona.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 29 sierpnia 1882 godzina 1, m 45. Losy kredytowe 178—, Węg. akcyę kredyt. 301—, Akcyę anglo-austr 122—, Akcyę banku Union 126 10, Akcyę kolei Karola Ludwika 319 14 Akcyę kolei północnej 274—, Akcyę kolei południowej 150 20, Akcyę kolei Alfeld 1175 25 Akcyę kolei Elzbiety

212 25, Akcyę kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 173—, Akcyę kolei węg północno-wschodniej 164—, Wiedeńskie losy 125 70, Akcyę kolei Rudolfa —, Akcyę kolei Albrechta —, Węgierskie obligacye państw. w złocie 95—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 99 75, Losy regulacyi Cisy 110 70, Losy tureckie 24 25, Węgierska renta —, Akcyę banku związkowego 118—, Akcyę banku obrotowego —, Akcyę kolei węgiersko-galicyjskiej —, Akcyę kolei państwowej —, Rubel papierowy 118 25, Węgierskie losy 117 50, Marka niemiecka —, Usposobienie pomyślnie.

Wiedeń, 29 sierpnia 1882, godz. 5 m. 30, Akcyę kredytowe —, Anglo-Austr. —, Akcyę banku Union —, Kolej Karola Lud. —, Południowa —, Renta papierowa —, Galicyjskie listy zastawne —, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —, Galicyjski bank rustykalny 101 50, Losy z r. 1860 —, Napoleondor 9 43 50 Rubel papierowy —, Usposobienie —.

Wiedeń, 29 sierpnia 1882, godz. 10 min 40, Akcyę kredytowe 313 50, Anglo-Austryackie 121 75, Unionbank 126 90, Kolej Karola Ludwika 518—, Południowa 150 30, Renta papierowa —, Galicyjskie listy zastawne —, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —, Galicyjski bank rustykalny —, Losy z r. 1860 —, Napoleondor 9 43 50 Rubel papierowy —, Usposobienie spokojne.

Telegramy zbozowe z d. 29 sierpnia Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 11 25 do 11 50 zł., żyto — do — zł., jęczmień — do — zł., kukurudza — do — zł., owies — do — zł., okowita pr. 10 000 liter procent 32— do 32 25 zł., Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesięń) 9 35 do 9 37 zł., rzepak (sierpień-wrzesień) — do — zł., Berlin: Pszenica żółta (namaj czerwiec 178— m., żyto — m., spirytus 53— m., olej rzepakowy 69 35 m., — Szececin: Pszenica — rzepik —, Paryż: maki 159 kilogr 63 50 fr. olej rzepakowy 73 50 fr., spirytus — fr. — Wroclaw: Pszenica —, żyto —, owies —, spirytus —, kukurudza —, Kolonia: Pszenica —.

Odpowiedzialny redaktor: Władysław Łoziński.

Pociągi kolejowe.

Odchodzą ze Lwowa.

(Według południka peszteńskiego).

Do Krakowa: o godz. 6 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mieszany)

Do Czerniowiec: o godz. 6 min 10 rano (pociąg pospieszny) o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mieszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mieszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min. 10 w południe (pociąg mieszany); o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mieszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz. 6 min. 45 rano i o godz. 5 min. 15 wieczór.

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu) o godz. 10 min. 39 w nocy (pociąg mieszany); o godz. 12 min. 32 w południe (pociąg mieszany).

Przychodzą do Lwowa.

(Według południka peszteńskiego).

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mieszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mieszany); o godz. 3 min. 32 po południu (pociąg mieszany).

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej. Lwów dnia 29 sierpnia 1882.

Table with columns for 'płaca żądają waluta austr.', 'złr. et.', and 'złr. et.'. Contains sections for 1. Akcyę za sztukę, 2. List. zast. za 100 zł., 3. Listy dłużne za 100 zł., 4. Oblig. za 100 zł., 5. Losy miasta Krakowa, 6. Monety.

Kurs giełdy wiedeńskiej z dnia 26 sierpnia 1882

Table with columns for 'płaca żądają' and 'płaca żądają'. Contains sections for 1. Dług państwa, 2. Obligacye indemu, 3. Akcyę, 4. Listy zastawne losowane, 5. Obligacye z prawem pierwszeństwa, 6. Losy.

Table with columns for 'płaca żądają' and 'płaca żądają'. Contains sections for 1. Dług państwa, 2. Obligacye indemu, 3. Akcyę, 4. Listy zastawne losowane, 5. Obligacye z prawem pierwszeństwa, 6. Losy.

Table with columns for 'płaca żądają' and 'płaca żądają'. Contains sections for 7. Weksle, Kurs złota, and Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 29 sierpnia 1882 r.

Hotel George'a

Pp. M. Rodakowski z Stanisławowa. E. Radziejowski z Wojsławic. F. Kaliński z Ukrainy. C. Sozański z Kornalowie. G. Bogdanowicz z Orzechib. L. Janocha z Strzeleza.

Hotel Langa,

Pp. W. Romanowski z Kołomyi. I. Kru-

likowski z Słońska. F. Usarski z Krakowa. G. Rose z Wiednia. G. Hochmuth z Wiednia.

Hotel Europejski.

Pp. J. Br. Kapri z Czerniowiec. Ż. Siemiginowski z Sokołowski. A. Jakubowicz z Bukowiny. L. Wasilko z Czerniowiec.

Hotel Angielski.

Pp. M. Biernacki z Warszawy. A. Ste-

cki z Sridopola. M. Rybczyński z Stanisławowa. Dr. L. Lisiński z Rawy. A. Kratter z Markopola.

Hotel Warszawski.

Pp. S. huj Pruszyński z Wołynia. E. Kaczmarowski z Czerniowiec. A. Waligórski z Przemyślan. J. Starkel z Drohowyża. K. Łukasiewicz z Prelpeca.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 30 sierpnia 1882 o godzinie 7 rano.

Barometr 733.2 mm przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 16.8 C. Psychrometr wilgotny 13.7°C. Prężność par 9.8 mm Wilgość 69%. Zachmurzenie 10 Wiatr SW3 Uzon 8

Barometr opada

Temperatura powietrza 13 4°R.

Stan barometru nad poziomem morza 756 6 m.

D Z I E N N I K U B Z E D O W Y.

Wyroki prasowe.

L. 11043. (5761 2-3)
W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!!!
C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu jako Trybunał dla spraw drukowych na wniosek c. k. Prokuratorji Państwa w Przemyślu z 20 sierpnia 1882 L. 6057 orzeka, że cała treść w drukarni K. Pollaka w Sanoku wydrukowanej broszury pod tytułem: „Zażalenie Dra Aleksandra Iskrzyckiego adwokata w Sanoku wniesione do wysokiego c. k. Prezydium Sądu krajowego wyższego we Lwowie na postępowanie c. k. Radey Sądu krajowego Wgo Leona Budzynowskiego jako przewodniczącego trybunału Przysięgłych w proesie Olgi Hrabar i towarzyszy o zbrodnię stanu“, mieści w sobie istotę czynu występku w §. 300 u. k. określonego, i że dalsze rozszerzanie tego druku na podstawie §. 493 p. k. jest zakazane.
Przemyśl, 21 sierpnia 1882.

L. 14732 (5908)
W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!!!
C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §. 489 i 493 sp. k. i §. 37 u. p., że treść artykułów umieszczonych w N. czasopisma N. 13 i N. 14 „Praca“ z dnia 21 sierpnia l. pod napisem: „I. Kraków w sierpniu“ w ustępie od słów: „do powyższych“ aż do końca. II. pod napisem: „Parzył dnia 24 lipca“, od początku do słów: „pokutować musi“ III. pod napisem: „Z więzienia“ zawiera znamiona występku z §. 300 i 305 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.
W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.
Lwów, dnia 24 sierpnia 1882.

L. 14862. (5909)
W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!!!
C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §. 489 i 493 sp. k. i §. 37 u. p., że treść artykułów umieszczonych w N. 13 czasopisma „Prołom“ z dnia 9/21 sierpnia 1882 pod napisem: „W z dołż i poperek“ w ustępie od słów: „Saison morte“ do słów: „remeń u noh“ 2) „Roma loenta“ 3) „Iz sokolskich nor“ 4) „Iz pod Tarnopola“ zawierają znamiona występku z §. 302 i 305 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.
W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu.
Lwów, 26 sierpnia 1882.

L. 14795. (5910)
W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!!!
C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §. 489 i 493 sp. k. i §. 37 u. p., że treść drugiego nakładu broszury pod napisem: „Nowy Dekameron“ „powiastki nie dla dzieci“ zawiera znamiona występku z §. 516 u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. prokuratora rządowego konfiskata tej broszury.
W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.
Lwów, 25 sierpnia 1882.

L. 6130. (5926)
C. k. sąd obwodowy w Kołomyji jako Trybunał dla spraw prasowych po wysłuchaniu c. k. Prokuratorji Państwa uchwalił w myśl §. 493 p. k., iż treść artykułów pod napisem: „wid Berezan“ str. 102 i 103 w numerze 13 i 14 czasopisma „Ruskaja rada“ wydanym dnia 21/9 lipca 1882 r. mianowicie ustęp tegoż artykułu poczynający od słów: „Jest tu nad rikoju, Złotoju Lypoju“ a kończący słowami: „szczyby położono w uych dowirya ne nadużywały“, tudzież treść artykułu: „Syna O. Namowycza zaasenterowano“ na stronie 106 umieszczonego zawierają istotę czynu występku z §. 300 i 302 u. k., że preto zarządza przez c. k. Prokuratorję Państwa konfiskata nakładu rzeczzonego numeru czasopisma „Rada ruska“ co do powołanych artykułów się zatwierdza, dalsze rozszerzanie pisma tego jest wzbronione a zabrany nakład ma być zniszczony w myśl §. 492 p. k.
Z c. k. Sądu obwodowego.
Kołomyja, dnia 23 sierpnia 1882.

Licytacje.

L. 22443. (5855 1-3)
C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia należności galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie mianowicie jednej raty w kwocie 26 zł. 33 ct., ośmiu rat po 72 zł., assekuracyj ogniowej w kwocie 11 zł. 20 ct., tudzież kosztów egzekucyjnych w kwocie 11 zł. 52 ct. odbędzie się w gmachu sądowym w trzech terminach w dniach 12 października, 14 listopada i dnia 19 grudnia 1882, każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności włościąńskiej pod liczbą wykazu hipotecznego 24 w Zwierzynca położonej Stefanii z Krasuskich Sacharkowej własnej.
Cena wywołania wynosi 3200 zł., a wadyum 320 zł. Wykaz hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych mogą być w registraturze tutejszo-sądowej przejrzaane.
Kraków, dnia 10 sierpnia 1882.

31. 15876 (5869 1-3)
Bon Seite des t. t. Bezirks-Gerichtes Drohobycz wird in der Executionsfache der Rafia, Ceratin, Parafin- und Parafinzerzen-Fabrik, Gartenberg, Lauterbach, Goldhammer & Wagmann gegen Majer und Cui Münz r. pto. 2000 fl. 5 B. 188 befaunt gegeben, daß hiergerichts am 21ten September 1882 um 10 Uhr Vm. im BN VI, die Feilbietung der den Schuldner gehörigen in Drohobycz gelegenen Realitätsantheile Nr. 82, 271/153 und ganzen Realitäten Nr. 317 und 318 unter erleichternden Feilbietungs-Bedingungen dem Meistbietenden, um was immer für einen Preis werden veräußert werden.
Das Badium beträgt 352 fl. 5 B.
Weitere Bedingungen, der Tabularetraft und sämtliche Akten können hiergerichts eingesehen werden.
Drohobycz, am 13 August 1882.

L. 2149. (5791 1-3)
Dnia: 7go wrzśnia, 12go października i 9go listopada 1882, o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 25/124 w Skorodnem, powiatu Liskiego położonych, ciała tabularnego niestanowiących, dłużnika Judy Hirtha własnych w sprawie Josla Liebera o 37 zł. 50 ct. w a.
Cena wywołania wynosi 160 zł. wadyum 16 zł.
Przy pierwszych dwóch terminach realności te tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim także niżej takowej będą sprzedane.
C. k. sąd powiatowy
Lutowiska, 27 czerwca 1882.

L. 5707. (5787 1-3)
C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności Franciszka i Katarzyny małżonków Jodłowskich w kwocie 322 zł. 30 ct. w a. z pn. odbędzie się w 3 terminach mianowicie dnia 2go października 6 listopada i 11 grudnia 1882, każdym razem o godzinie 10tej przed południem przymusowa licytacyjna sprzedaż realności dłużnika Antoniego Norka pod Nr. kons. 65 w gminie katastralnej Gawłów stary w powiecie bocheńskim położonej, wykazem hipotecznym l. 65 dla tejże gminy objętej.
Cena wywołania wynosi 769 zł. 32 ct. w a., protokół oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne mogą być przejrzaane w tutejszo-sądowej registraturze
Bochnia, dnia 30go lipca 1882.

L. 2147. (5929 1-3)
C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach ogłasza niniejszem, że wskutek odezwy c. k. sądu krajowego we Lwowie z 25 lutego 1882 l. 8350, odbędzie się ku zaspokojeniu pretensji c. k. uprzy. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie w kwotach 56 zł. 70 ct., 56 zł. 70 ct. i 483 zł. 88 ct. w a. zpn. egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 180 w Brzeżanach mieście położonej, wedle Dom. VI pag. 725 n. 11 haer. dłużnika Neumana Rothenberga własnej w trzech terminach na dzień 27 września, 25 października i 22 listopada 1882 każdym razem o godzinie 10 rano.
Cena wywołania wynosi 2000 zł. a wadyum 200 zł. w a.
Rzeczona realność zostanie przy tych terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedana.
Gdyby ta realność na tych terminach za lub wyżej ceny wywołania sprzedana być

nie mogła, tedy ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 23 listopada 1882 o godzinie 9 rano, przyczem się nadmieniam, iż niestanowiący na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.
Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny sprzedać się mającej realności można w raz. registraturze przejrzeć.
O rozpisaniu tej licytacji uwiadamia się c. k. uprz. gal. akcy. Bank hipoteczny we Lwowie, dłużnika Neumana Rothenberg, c. k. urząd podatkowy w Brzeżanach, c. k. Prokuratorję Skarbu we Lwowie, Stanisława hr. Potockiego, tudzież wszystkich tych wierzycieli, którzy po dniu 14 lutego 1882 jako dniu wydania wyciągu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsza w tej sprawie wydać się mające wcale nie, lub za późno doręczone by były, do rąk kuratora adwokata dra. Henryka Finkelsteina i przez niniejszy edykt.
Brzeżany, 21 kwietnia 1882.

L. 8998. (5877 1-3)
C. k. sąd obwodowy tarnopolski podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia sumy 125 zł. zpn. na rzecz Stefana Satorskiego odbędzie się 13 września, 11 października i 15 listopada 1882 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem, egzekucyjna sprzedaż połowy realności dłużnika Szulima Krella w Tarnopolu na przedmieściu Zarudziu pod l. k. 573 względnie 578 położonej.
Cena wywołania, poniżej której realność ta na pierwszych dwóch terminach sprzedana nie będzie, 110 zł.
Wadyum 11 zł. w a. Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.
Tarnopol, 25 lipca 1882.

L. 2225. (5931 1-3)
C. k. sąd powiatowy w Starym Sączu podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensji Towarzystwa Zaliczkowego w Nowym Sączu w kwocie 192 zł. zpn. w dniach 28 września, 26 października i 23 listopada 1882 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem przymusowo sprzeda realność pod l. 30 w Naszacowicach położoną, na Józefa kosala zainstabulowaną.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1315 zł. wadyum 200 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli, którzyby po dniu 28 marca 1882 prawa rzeczowe na wspomnianej realności uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna z jakiegobądź powodów doręczoną być nie mogła, ustanowiono c. k. notaryusza p. Vayhingera Adolfa w Starym Sączu.
Warunki licytacji, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze
Stary Sącz, dnia 15 maja 1882.

L. 32300. (5936 1-3)
C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensji Władysława Szymanowskiego w kwocie 3000 zł. w a. z pn. odbędzie się dnia 12go października i 16go listopada 1882, każdym razem o godzinie 10tej przed południem, przymusowa licytacja do Ksawery, Stanisława i Wandy hr. Komerowskich i Kamilli z hr. Komerowskich Szymanowskiej, wedle dom. 6 pag. 81 n. 9 haer. należącej realności pod l. 170/4 we Lwowie położonej, na dwóch terminach; jednak realność ta tylko wyżej ceny wywołania 36420 zł. 40 ct. sprzedana zostanie, tudzież że jako wadyum kwota 3602 zł. złożoną być ma, że akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej, przejrzeć lub odpisać wolno, narazie że dla nieobecnych wierzycieli hipotecznych, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 16 lipca 1882, rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Gajewski kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Żukotyński mianowany został.
Lwów, dnia 19go sierpnia 1882.

L. 5779. (5917 1-3)
C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia, że celem wydobycia pretensji kasy zaliczkowej „Wiara“ w kwocie 60 zł. w a. z pn. sprzedawać się będzie pod Nr. 255/st. przed. w Tyśmienicy położoną, ciała tabularnego niestanowiącą do dłużnika Onufrego Samulaka należąca, w trzech ter-

minach, mianowicie: dnia 22go września, dnia 23go października i dnia 23go listopada 1882, zawsze o godz. 10tej rano, w sali tut. sądu z tem, że przy trzecim terminie realność ta też poniżej ceny kupna 240 zł. w a. kupioną być może.
Cena wywołania wynosi 240 zł. zaś wadyum 24 zł.
Resztę warunków licytacji także protokół egz. grabieży i oszacowania można przejrzeć w tut. registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Tyśmienica, 17 sierpnia 1882.

L. 5780. (5918 1-3)
C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia, że celem wydobycia pretensji kasy zaliczkowej „Wiara“ w kwocie 40 zł. w a. z pn. sprzedawać się będzie w drodze przymusowej licytacji realności pod Nr. 177/st. przed. w Tyśmienicy położoną, ciała tabularnego niestanowiącą do dłużnika Wasyla Stefiuka należąca w trzech terminach, mianowicie: dnia 21go września, dnia 22go października i dnia 23go listopada 1882, zawsze o godz. 10tej rano, w sali tut. sądu z tem, że przy trzecim terminie realność ta też poniżej ceny kupna 140 zł. kupioną być może.
Cena wywołania wynosi 140 zł. wadyum zaś 14 zł.
Resztę warunków licytacji także protokół egz. grabieży i oszacowania można przejrzeć w tut. registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Tyśmienica, 17 sierpnia 1882.

L. 5808. (5919 1-3)
C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia, że celem wydobycia pretensji kasy zaliczkowej „Wiara“ w kwocie 30 zł. w a. z pn. sprzedawać się będzie w drodze przymusowej licytacji realność pod Nr. 100/st. przed. w Tyśmienicy położoną, ciała tabularnego niestanowiącą do dłużnika Dmytra Podłuskiego należąca, w trzech terminach, mianowicie: dnia 12go września, dnia 12go października i dnia 15go listopada 1882, zawsze o godz. 10tej rano, w sali tut. sądu z tem, że przy trzecim terminie realność ta też poniżej ceny kupna 320 zł. kupioną być może.
Cena wywołania wynosi 320 zł. zaś wadyum 32 zł.
Resztę warunków licytacji także protokół egz. grabieży i oszacowania można przejrzeć w tut. registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Tyśmienica, 31 lipca 1882.

L. 5809. (5920 1-3)
C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia, że celem wydobycia pretensji kasy zaliczkowej „Wiara“ w kwocie 150 zł. w a. z pn. sprzedawać się będzie w drodze przymusowej licytacji realność pod Nr. 121/St. prz. d. w Tyśmienicy położoną, ciała tabularnego niestanowiącą, do dłużnika Dmytra Bedzy należąca w trzech terminach, mianowicie: dnia 22go września, dnia 23go października i dnia 23go listopada 1882, zawsze o godz. 10tej rano, w sali tut. sądu z tem, że przy trzecim terminie realność ta też poniżej ceny kupna 470 zł. w a. kupioną być może.
Cena wywołania wynosi 47 zł. zaś wadyum 47 zł.
Resztę warunków licytacji także protokół egz. grabieży i oszacowania można przejrzeć w tut. registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Tyśmienica, 17 sierpnia 1882.

L. 1565. (5916 1-3)
W dniach: 21 września, 20 października i 22 listopada 1882, o godz. 10tej rano, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 37 w Geryni położonej, dłużnika Oleksy Puniaka względnie tegoż deklarowanego spadkobierców Stefana i Wasyla Puniak własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościąńskiego na zaspokojenie sumy 95 zł. 92 ct. w a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że realność ta za ceną szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedana będzie.
Cena szacunkowa 20 zł. Wadyum wynosi 10 pr.
Resztę warunków w tutejszej registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Bolechów, dnia 14 marca 1882.

Licytacje.

L. 2405. (5902 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Trembowli podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 93 zł. 76 ct. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l. 14 w Hławczu położonej, wedle wykazu hipotecznego l. 325 Hawryły Neprily własnej dnia: 6 września, 2 października i 6 listopada 1882, każdym razem o 10 rano, z tem nadmienieniem, że na dwóch pierwszych terminach powyższa realność tylko wyżej ceny szacunkowej, lub za taką, zaś na trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.
Cenę wywoławczą stanowi wartość szacunkowa w kwocie 300 zł. w. a. Wadyum 30 zł. w. a.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzyć można w tusądowej registraturze.
Trembowla, 30 maja 1882.

L. 5778. (5823 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia, że celem wydobycia pretensyi kasy zaliczkowej „Wiara“ w kwocie 100 zł. w. a. z pn. sprzedawać się będzie w drodze przymusowej licytacji realności pod Nr. 401/Tł. przedmieś. w Tyśmienicy położoną, ciała tabularnego niestanowiącą, do dłużnika Hnata Babyja należąca, w trzech terminach, mianowicie: dnia 27go września, dnia 27go października i dnia 24go listopada 1882, zawsze o godz. 10 rano, w sali tut. sądu, z tem, że przy trzecim terminie realność ta też poniżej ceny kupna 290 zł. w. a. kupioną być może.
Cena wywołania wynosi 290 zł. zaś wadyum 29 zł.
Resztę warunków licytacji także protokół egz. grabieży i oszacowania można przejrzyć w tut. registraturze.
C. k. sąd powiatowy Tyśmienica, 10 sierpnia 1882.

L. 2402. (5905 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Trembowli podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 400 zł. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 60 w Warwaryńcach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Józefa Kalińskiego własnej, dnia: 4go września, 3go października i 9go listopada 1882, każdym razem o 10 godzinie przed południem, z tem nadmienieniem, że na dwóch pierwszych terminach powyższa realność tylko wyżej ceny szacunkowej, lub za taką, zaś na trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.
Cenę wywoławczą stanowi wartość szacunkowa w kwocie 900 zł. w. a. Wadyum 90 zł. w. a.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzyć można w tusądowej registraturze.
Trembowla, 30 maja 1882.

L. 3019. (5862 2—3)
W dniach: 5go września, 5go października i 7go listopada 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 160 w Wołczem położonej, dłużnika nieobjętej masy Wasyła Paleniczki własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Seinwla Raad na zaspokojenie sumy 4 zł. 20 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedana będzie.
Cena szacunkowa 260 zł. Wadyum wynosi 10 pr 26 zł.
Resztę warunków w tutejszej registraturze.
C. k. sąd powiatowy Turka, dnia 30go czerwca 1882.

L. 2403. (5904 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Trembowli podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 191 zł. 84 ct. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l. 201 w Hławczu położonej, wedle wykazu hipotecznego l. 153 Marcina Grzesk w własnej, dnia 6 września, 2 października i 3 listopada 1882, każdym razem o 10 rano, z tem nadmienieniem, że na dwóch pierwszych terminach powyższa realność tylko wyżej ceny szacunkowej, lub za taką, zaś na trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.
Cenę wywoławczą stanowi wartość szacunkowa w kwocie 400 zł. w. a. Wadyum 40 zł. w. a.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzyć można w tusądowej registraturze.
Trembowla, 30 maja 1882.

L. 34568. (5803 2—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie, podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że dnia 26go września 1882 o godzinie 10tej rano odbędzie się w tut. sądzie biurze 13 (c. k. radey Mochackiego) w jednym tylko terminie licytacja realności lwowskiej Nr. 407³/₄ wedle dom. 57 p. 425 n 15 haer do p. Salamona Tremskiego, należącej na zaspokojenie pretensyi centr. austr. Banku kredytowego ziemskiego we Wiedniu 41 zł. z pn., 2608 zł. 80 ct. z pn. i kosztów 24 zł. 41 ct. w. a., także niżej ceny szacunkowej 29500 zł. że wadyum wynosi 2950 zł. w. a. i że mający chęć kupienia warunki licytacyjne i wyciąg tabularny w registraturze przegladnąć mogą, tudzież że kuratorem wierzycieli hipotecznych powyższej realności, którzyby po dniu 24 czerwca 1882 prawa rzeczowe na tej realności nabyli, lub którymby uchwały w tej sprawie w jakiegokolwiek powodu doręczone być nie mogły, ustanowiony jest adw. dr. Luka, z substytucją adw. dr. Schaffa.
Lwów, dnia 12go sierpnia 1882.

L. 22732. (5866 2—3)
Celem ponownego obsadzenia opróżnionej hurtownej sprzedaży tytoniu, tudzież sprzedaży znaczków stempowych i stempowanych blankietów wekslowych w Trembowli, rozpisuje się niniejszem na podstawie re-skryptu wysokiej c. k. krajowej dyrekcyi skarbu z dnia 20 sierpnia 1882, l. 43838 powtórna konkurencją za pomocą pisemnych ofert, które w wadyum w kwocie 200 zł. zaopatrzone, mogą być wniesione do godziny 12 w południe dnia 12 września 1882 w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Tarnopolu.
Bliższe warunki licytacji można przejrzyć także w zwykłych godzinach urzędowych.
C. k. powiatowa Dyrekcyja skarbu Tarnopol, dnia 24 sierpnia 1882.

L. 2404. (5903 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Trembowli podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 100 zł. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l. 276 w Hławczu położonej wedle wykazu hipotecznego l. 645 Stefana Szwaluka własnej, dnia: 4go września, 3go października i 9go listopada 1882, każdym razem o 10 godzinie przed południem, z tem nadmienieniem, że na dwóch pierwszych terminach powyższa realność tylko wyżej ceny szacunkowej, lub za taką, zaś na trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.
Trembowla, 30go maja 1882.

L. 868. (5897 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że dnia 23 września, 24 października i 21 listopada 1882, każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod lk. 231 w Sarzynie położonej, na 400 zł. oszacowanej do Sebastyan Gramatyki należącej, w sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie pto 56 zł. 47 ct.
Zakład wynosi 40 zł. Warunki licytacyjne i odpis akta złożone w sądzie do przjrzenia.
Leżajsk, 23 grudnia 1881.

L. 6896. (5817 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Delatynie zawiadamia, iż na dniu 4 października, 20 października, i 10 listopada 1882, każdym razem o godz. 10 przed południem odbędzie się publiczna sprzedaż realności w Krasnej pod lk. 20 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej i na 200 zł. oszacowanej celem zaspokojenia pretensyi Szula Stahl w kwocie 25 zł. w. a. z pn. z tem, że realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub powyżej, przy trzecim nawet poniżej takiej sprzedana zostanie. Wadyum wynosi 10 pre. ceny szacunkowej.
Bliższe warunki mogą być w tu sądowej registraturze przejrzone.
Delatyn, dnia 8 sierpnia 1882.

L. 3771. (5835 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości publicznej, że na dniu 13 października, 16 listopada i 22 grudnia 1882, każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 291 w Kutach położonej, stanowiącej tabularne ciało należącej do Lei Sender i na 2649 zł. 50 ct. a. w. sądowej oszacowanej w celu zaspokojenia pretensyi A. Schloppmann et Comp. w kwocie 591 zł. 48 ct. a. w. z pn., a to przy I i II terminie za cenę szacunkową lub wyżej, przy trzecim zaś terminie i niżej tejże.
Wadyum wynosi 260 zł. a. w.
Resztę warunków licytacyjnych tudzież protokoły zastawniczego opisanie i oszacowania przejrzyć można w tutejszo-sądowej registraturze.
Kuty, dnia 24 czerwca 1882.

L. 1915. (5889 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Gwoźdzu ogłasza, że celem wydobycia 18 rat po 3 zł i reszty kapitału 24 zł. 48 ct. z 10 procentem łącznie z asekuracją od dnia 12 lutego 1882, aż do rzeczywistej zapłaty bieżącym i kosztami sądowymi w kwocie 7 zł. 71 ct. publiczna przymusowa sprzedaż realności l. k. 13 subr. 115 w Winogrodzie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, do Fedora Smulskiego należącej, na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie a to na dniu 15go września, 17go października i 17go listopada 1882, każdym razem o godzinie 10 rano, w sądzie, w pierwszym i drugim terminie za lub wyżej ceny szacunkowej w trzecim zaś i niżej ceny szacunkowej na 100 zł. w. a., oznaczonej się skutecznie.
Bliższe szczegóły tej sprzedaży, tudzież

L. 5810. (5824 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia, że celem wydobycia pretensyi kasy zaliczkowej „Wiara“ w kwocie 40 zł. w. a. z pn. sprzedawać się będzie w drodze przymusowej licytacji realności pod Nr. 260/Tł. przedmieś. w Tyśmienicy położoną, ciała tabularnego niestanowiącą do dłużnika Kazimierza Chirowskiego należąca w trzech terminach, mianowicie: dnia 27go września, dnia 27go października i dnia 24go listopada 1882, zawsze o godz. 10tej rano w sali tut. sądu z tem, że przy trzecim terminie realność ta też poniżej ceny kupna 150 zł. w. a. kupioną być może.
Cena wywołania wynosi 150 zł. wadyum zaś 15 zł. w. a.
Resztę warunków licytacji także protokół egz. grabieży i oszacowania można przejrzyć w tut. registraturze.
C. k. sąd powiatowy Tyśmienica, 10 sierpnia 1882.

L. 533. (5860 2—3)
Am 27 September und am 25 Oktober 1882, 10 Uhr Vm. wird die öffentliche Feilbietung der laut Tom. XIII pag. 62 und 63 auf den Namen der Chasie Glinert intabulierten ³/₄ Heile der sub CN 183 in Nadwórna gelegenen Realität für Sache des Leisor Meisels pto. täglicher Conventionalstrafe pr. 1 fl. 3. W abgehäuten werden Schätzungswert 1000 fl. Badium 100 fl. Die näheren Licitationsbedingungen, sowie der Tabularextract können hg eingesehen werden.
R. f. Bezirksgericht. Nadwórna, 30 Juni 1882.

L. 33054. (5804 2—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. gal. ake. Banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 4625 zł. 50 ct. z pn. odbędzie się dnia 26go września i 24go października 1882, każdym razem o godzinie 10tej przed południem przymusowa licytacja do Israhela Bera Neuhohnera wedle dom. 240 pag. 231 n. 1 haer należąca j realności pod l. 968, 563³/₄ we Lwowie położonej, na których terminach realność ta, tylko wyżej ceny wywołania 10000 zł. lub przynajmniej za tę cenę sprzedana zostanie, że jako wadyum kwota 1000 zł. złożoną być ma.
Akt oszacowania i warunki licytacyjne, w registraturze sądowej przejrzyć lub odpisać wolno, nareszcie że dla niewiadomych wierzycieli, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 23go lipca 1882 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące, z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Feiles kurator-em, a jego zastępcą adwokat dr. S hrencel mianowany zostł.
Lwów, dnia 5go sierpnia 1882.

L. 34965. (5773 2—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. gal. ake. Banku hipotecznego we Lwowie, a to dwóch rat po 184 zł. z przyn. odbędzie się dnia: 12go października i 9go listopada 1882, każdym razem o godzinie 10tej przed południem przymusowa licytacja do Karoliny Jaskólskiej wedle dom. 119 pag. 162 n. 17 haer. należącej realności pod l. 276³/₄ we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 8500 zł. lub przynajmniej za tę cenę sprzedana zostanie, że jako wadyum kwota 850 zł. złożoną być ma.
Warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzyć lub odpisać wolno, nareszcie że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 19go lipca 1882, rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Duleba kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Bliżniński mianowany został.
Lwów, dnia 12go sierpnia 1882.

L. 1338. (5795 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Żmigrodzie ogłasza, iż w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Antoniemu i Annie Proczko o 262 zł. 56 ct. w. a. odbędzie się w dniach: 22 września, 20 października i 24 listopada 1882, każdym razem o 10 godzinie rano, w tymże sądzie ponowna publiczna sprzedaż realności gruntowej pod l. k. 13 w Świątkowy wielkiej leżącej, ciała tabularnego niestanowiącej, a to na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takiej na trzecim terminie zaś także niżej ceny wywołania.
Cena wywołania wynosi 600 zł. wadyum 60 zł. w. a.
Resztę warunków można w tutejszo-sądowej registraturze przejrzyć.
Żmigród, 12 lipca 1882.

L. 4330. (5836 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości publicznej, że na dniu 22 września, 26 października i 30 listopada 1882, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 310 w Kobakach położonej, niestanowiącej tabularnego ciała, należącej do masy Pawła Romaniuka i na 550 zł. w. a. sądownie oszacowanej w celu zaspokojenia pretensyi Abrahama Drucka w kwocie 312 zł. 50 ct. a. w. z pn. a to przy I i II terminie za cenę szacunkową lub wyżej, przy III zaś terminie i niżej tejże.
Wadyum wynosi 55 zł. w. a.
Resztę warunków licytacyjnych tudzież protokoły zastawniczego opisanie i oszacowania przejrzyć można w tutejszo-sądowej registraturze.
Kuty, dnia 30 czerwca 1882.

L. 2054. (5834 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości publicznej, że na dniu 7 września 1882, o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 22 w Stebnem położonej, niestanowiącej tabularnego ciała, należącej do masy Peira Ferkaluka i na 205 zł. w. a. sądownie oszacowanej w celu zaspokojenia pretensyi Michała Dziuricka w kwocie 62 zł. 20 ct. w. a. z pn. a to przy jednym terminie niżej ceny szacunkowej. Wadyum wynosi 20 zł. 50 ct. w. a.
Resztę warunków licytacyjnych tudzież protokoły zastawniczego opisanie i oszacowania przejrzyć mogą w tutejszo-sądowej registraturze.
Kuty, 3 kwietnia 1882.

L. 8096. (5831 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Kołomyi ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Markusa Maurera w kwocie 550 zł. z pn. przedsięwziętą będzie dnia 20 września 1882, o godzinie 10tej rano, w biurze V licytacja realności ciała tabularnego niestanowiącej, pod l. 509 w Kołomyi, spadkobierców Meadla Dörflera własnej, na 1250 zł. ocenionej.
Za cenę wywołania służy cena szacunkowa; zakład wynosi 62 zł. 50 ct. Sprzedaż odbędzie się na tym jednym terminie za jakąkolwiek cenę.
Bliższe warunki mogą być powzięte z aktów sądowych.
Z Rady c. k. sądu obwodowego Kołomyja, dnia 3go sierpnia 1882.

L. 512. (5822 3—3)
Som f. f. Bezirksgerichte in Tyśmienica wird zur Vereinbringung der dem Abraham Streit gebührenden Forderung pr. 300 fl. 6. B. R. die exekutive Feilbietung der dem Milon Kokotaweruk gehörigen in Przeniezniuki sub CN. 171 eingetragenen im Pfändungsprotokolle vom 5 Februar 1877, 3 1753 zu Gunsten der f. f. priv. gal. Ruffical-Creditsanstalt in Lemb rg pfandweise beschriebenen und laut Protokoll de praes. 1 September 1878, 3. 7523 einen Grundbuchsförper bildenden Realität bestehend aus dem Wohn und Wirthschaftsgebäuden und Gründen zu Gunsten des Abraham Streit bewilligt und zur Vornahme derselben drei Termine auf den 27 September, den 27 Oktober und den 29 November 1882, jedesmal um 10 Uhr früh mit dem bestimmt, daß diese Realität bei den zwei ersten Terminen nur über oder um, bei dem dritten dagegen auch unter dem Schätzungswerthe wird feilgeboten werden.
Das Badium beträgt 84 fl. 50 fr. Sonstige Licitationsbedingungen können in der hg. Registratur, die etwaigen Steuerrückstände bei dem f. f. Steueramte in Tlumacz eingesehen werden.
Som f. f. Bezirksgerichte. Tyśmienica, 30 Mai 1882.

L. 1915. (5889 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Gwoźdzu ogłasza, że celem wydobycia 18 rat po 3 zł i reszty kapitału 24 zł. 48 ct. z 10 procentem łącznie z asekuracją od dnia 12 lutego 1882, aż do rzeczywistej zapłaty bieżącym i kosztami sądowymi w kwocie 7 zł. 71 ct. publiczna przymusowa sprzedaż realności l. k. 13 subr. 115 w Winogrodzie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, do Fedora Smulskiego należącej, na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie a to na dniu 15go września, 17go października i 17go listopada 1882, każdym razem o godzinie 10 rano, w sądzie, w pierwszym i drugim terminie za lub wyżej ceny szacunkowej w trzecim zaś i niżej ceny szacunkowej na 100 zł. w. a., oznaczonej się skutecznie.
Bliższe szczegóły tej sprzedaży, tudzież

L. 1915. (5889 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Gwoźdzu ogłasza, że celem wydobycia 18 rat po 3 zł i reszty kapitału 24 zł. 48 ct. z 10 procentem łącznie z asekuracją od dnia 12 lutego 1882, aż do rzeczywistej zapłaty bieżącym i kosztami sądowymi w kwocie 7 zł. 71 ct. publiczna przymusowa sprzedaż realności l. k. 13 subr. 115 w Winogrodzie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, do Fedora Smulskiego należącej, na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie a to na dniu 15go września, 17go października i 17go listopada 1882, każdym razem o godzinie 10 rano, w sądzie, w pierwszym i drugim terminie za lub wyżej ceny szacunkowej w trzecim zaś i niżej ceny szacunkowej na 100 zł. w. a., oznaczonej się skutecznie.
Bliższe szczegóły tej sprzedaży, tudzież

L. 1915. (5889 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Gwoźdzu ogłasza, że celem wydobycia 18 rat po 3 zł i reszty kapitału 24 zł. 48 ct. z 10 procentem łącznie z asekuracją od dnia 12 lutego 1882, aż do rzeczywistej zapłaty bieżącym i kosztami sądowymi w kwocie 7 zł. 71 ct. publiczna przymusowa sprzedaż realności l. k. 13 subr. 115 w Winogrodzie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, do Fedora Smulskiego należącej, na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie a to na dniu 15go września, 17go października i 17go listopada 1882, każdym razem o godzinie 10 rano, w sądzie, w pierwszym i drugim terminie za lub wyżej ceny szacunkowej w trzecim zaś i niżej ceny szacunkowej na 100 zł. w. a., oznaczonej się skutecznie.
Bliższe szczegóły tej sprzedaży, tudzież

L. 1915. (5889 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Gwoźdzu ogłasza, że celem wydobycia 18 rat po 3 zł i reszty kapitału 24 zł. 48 ct. z 10 procentem łącznie z asekuracją od dnia 12 lutego 1882, aż do rzeczywistej zapłaty bieżącym i kosztami sądowymi w kwocie 7 zł. 71 ct. publiczna przymusowa sprzedaż realności l. k. 13 subr. 115 w Winogrodzie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, do Fedora Smulskiego należącej, na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie a to na dniu 15go września, 17go października i 17go listopada 1882, każdym razem o godzinie 10 rano, w sądzie, w pierwszym i drugim terminie za lub wyżej ceny szacunkowej w trzecim zaś i niżej ceny szacunkowej na 100 zł. w. a., oznaczonej się skutecznie.
Bliższe szczegóły tej sprzedaży, tudzież

L. 3036. (5816 3—3)

W dniach: 7 września, 13 października i 24 listopada 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 116 subrep. 196 w Starych Bohorodeczanach położonej, dłużnika Nikoły Kosteja własnej, w tutejszym e. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 100 zł. w. a. a. względnie 92 zł. 52 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedana będzie.

Cena szacunkowa 150 zł. Wadyum wynosi 10 pr.

C. k. sąd powiatowy Bohorodeczany, dnia 4 czerwca 1882.

L. 3035. (5815 3—3)

W dniach: 7 września, 13 października i 17 listopada 1882, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 243 subrep. 225 w Horocholinie położonej, dłużnika Krzysztofa Bauera własnej, w tutejszym e. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 4 rat. po 12 zł. i reszty kapitału 12 zł. 16 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedana będzie.

Cena szacunkowa 600 zł. Wadyum wynosi 10 pr.

Resztę warunków w tutejszej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy Bohorodeczany, dnia 4 czerwca 1882.

31 5995. (5825 3—3)

Am 28 September, am 27 October und am 28 November 1882 jedesmahl um 10 Uhr früh zur Einbringung der Forderung pr. 50 fl. ö. W. N. O. des Pawlo Pochyla die exekutive Feilbietung der in Tyśmienica sub CN. 253 gefegenen den Schuldnern Demet Podlusi und Marta Podlaska gehörigen, feinen Tabularförpser bildenden Realität hg. abgehalten. Der Schätzungswert dieser Realität bildet 365 fl. und das Vadium 36 fl. 50 fr.; die übrigen Lizitationsbedingungen können in der hg. Registratur eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirks-Gerichte.

Tyśmienica, 30 Dezember 1881.

Księgi gruntowe.

L. 20100. (5760 2—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla posiadłości tabularnych (dworskich):

I. Borki przyległość do Dąbrówki w gminie katastralnej Borki,

Nalepy, Smutki, Mostki, Sokole, Jazy et Deputaty jedno ciało tabularne przyległość do Bukowy, w gminie katastralnej Mostki,

Golce w gminie katastralnej Golce, Bukowina przyległość do Ulanowa w gminie katastralnej Bukowina, okręgu Sądu powiatowego w Ulanowie,

Ostrówek w gminie katastralnej Ostrówek,

Koćmierzów w gminie katastralnej Koćmierzów,

Kajmów w gminie katastralnej Kajmów, Zalesie w gminie katastralnej Zalesie, okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu,

Podwierzyniec przyległość do Łanęuta w gminie katastralnej Podwierzyniec, w okręgu Sądu powiatowego w Łanęucie;

Połomyja i Połomyja część Gadajówka, w gminie katastralnej Połomyja,

Zarnowa w gminie katastralnej Zarnowa, Żyznów w gminie katastralnej Żyznów, w okręgu Sądu powiatowego w Strzyżowie,

Trzebuśka przyległość do Sokołowa, w gminie katastralnej Trzebuśka z miejscowością Kąty, — w okręgu Sądu powiatowego w Sokołowie,

Hermanowa dolna i Hermanowa górna w gminie katastralnej Hermanowa, w okręgu sądu powiatowego w Tyczynie,

II. Wola Krogulecka przyległość do Barcie w gminie katastralnej Wola Krogulecka,

Rogi w gminie katastralnej Rogi, w okręgu sądu powiatowego w Starym Sączu,

Kadecza przyległość do Starego Sącza, w gminie katastralnej Kadecza — w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Nowym Sączu,

Ponice przyległość do Rabki w gminie katastralnej Ponice, w okręgu sądu powiatowego w Nowym targu,

Bogoniowice przyległość do Ciężkowice w gminie katastralnej Bogoniowice, w okręgu Sądu powiatowego w Ciężkowicach,

położonych, nowe wykazy tabularne (hipoteczne) otwarte zostały i że termin wyznaczony edyktem pierwszym z 31 grudnia 1880 l. 20100 do zgłoszenia praw rzeczowych w § 7 lit. a. b. ustawy z 25 lipca 1871 l. 96 d.p.p. przewidzianych odnoszących się do nieruchomości owymi nowymi wykazami tabularnymi objętych upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy

przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w pomienionych nowych wykazach tabularnych uskutecznił w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty do dnia 15 marca 1883 włącznie, a mianowicie co do wykazów tabularnych I. oznaczonych do sądu obwodowego w Rzeszowie, co do wykazów tabularnych II. oznaczonych do sądu obwodowego w Nowym Sączu tem pewnie wnieśli, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutków wpisów hipotecznych

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy dla stracą pojedynczych przedłużony być nie może, a przywrócenie zaniechanego tego terminu edyktałnego do stanu pierwotnego nie ma miejsce.

Kraków 14 lipca 1882.

L. 6156, 6157 i 6158. (5930)

C. k. sąd powiatowy w Krośnie zawiadamia, iż arkusze posiadania i inne akta służące mające do założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Zręcin, Machnówka i Niżna Łąka zostały złożone w tutejszym sądzie do powszechnego przejrzania.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie w tutejszym sądzie, a do przeprowadzenia dalszych dochodzeń, wskutek podniesionych zarzutów niezbytych, wyznacza się termin na dzień 2 września 1882, na którym zarzuty wnoszone być mogą.

Krosno dnia 24 sierpnia 1882.

L. 38. (5932)

C. k. komisya hipoteczna zawiadamia, że arkusze posiadania z protokołami dochodzeń, mapą, sprostowanym spisem, posiadłości i posiadaczy dla gmin Koźmice wielkie i Bagaj w sądzie powiatowym do publicznego przeglądnięcia złożyła.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie a po przeprowadzeniu ewentualnych dalszych dochodzeń wyznaczono termin na dzień 5 września 1882.

C. k. komisya hipoteczna

Wieliczka dnia 25 sierpnia 1882.

L. 30. (5922)

C. k. komisya hipoteczna przy e. k. sądzie powiatowym w Zabłotowie zawiadamia iż złożone zostały do powszechnego przejrzania, arkusze posiadania w formie wykazów hipotecznych i inne akta służące mające do założenia księgi gruntowej dla gminy „Kielichów“.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą do dnia 7 września 1882 na którym dniu w razie potrzeby dalsze dochodzenia prowadzone będą.

C. k. sąd powiatowy

Zabłotów 20 sierpnia 1882.

L. 173 (5927)

Komisya hipoteczna przy Prezydium e. k. sądu obwodowego w Tarnopolu składa arkusze posiadania i inne akta służące mające do założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Wołkowce do powszechnego wglądnięcia.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wniesione być mogą w sądzie Mielnickim do dnia 16 września 1882 w którym to dniu dalsze dochodzenia prowadzone będą.

Tarnopol 8 sierpnia 1882.

Upadłości.

L. 35315. (5838 2—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zatwierdził zgodnie z wnioskiem wierzycieli pana adw. Dr. Dziubińskiego jako zarządcę masy konkursowej Natana Bosera, a Dr. Salamona Bunda jako tegoż zastępcę.

Lwów, dnia 19 sierpnia 1882.

L. 9829. (5813 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do publicznej wiadomości, że w sprawie konkursowej do majątku Libera Zittera w Dębicy w miejsce ustępującego Dr. Jana Prokopa e. k. sędzia powiatowy Stanisław Dębowski w Dębicy e. k. komisarzem konkursowym zamianowanym został.

W Tarnowie, dnia 17 sierpnia 1882.

L. 37472 (5865 2—3)

Ces. kr. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszym konkurs na wszystkie ruchome jakoteż na wszystkie nieruchomości, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 D. p. p. położony majątek nieobjętej masy spadkowej Abrama Kösslera, restauratora na dworcu kolei Karola Ludwika we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu e. k. Radey sądu krajowego Wisołowskiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. Dr. Raabego, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu do-

kumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 6 września 1882 godzinę 4 po południu.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąkolwiek pretensją do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 31 października 1882 i podać ją na terminie na dzień 29 listopada 1882 godzinę 10 przed południem: wyznaczony do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór był wytoczony

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensjami, przysłuży prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcę onego i członków wydziału wierzycieli — inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzycielności, ma być usiłowane doprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej“.

Z e. k. sądu krajowego

Lwów dnia 23 sierpnia 1882.

L. 10599. (5867 2—3)

C. k. sąd obwodowy na podstawie wyboru przez wierzycieli masy rozbiorowej Abraham Blocha uskutecznił onego adw. Dr. Alojzego Malawskiego który był dotąd tymczasowym zarządcą tejże masy rozbiorowej zaś adw. Dr. Febusa Salomona mianuje zastępcą zarządcy tejże masy rozbiorowej i to do publicznej wiadomości podaje.

W Tarnowie, dnia 17 sierpnia 1882.

L. 4373. (5875)

C. k. sąd obwodowy rzeszowski wiadomo czyni, że konkurs do majątku Simy Liby Reich uchwałą z dnia 26 marca 1880 do 1 1956 ogłoszony, dnia dzisiejszego w myśl §. 155 ustawy konkursowej ukończonym został. Rzeszów, 17 sierpnia 1882.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 4019. (5741 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu dechwilił na podstawie cessy z daty Szolnok 18 grudnia 1878 na wpi. Filipa Schneidra za właściciela należącej dotychczas do Katarzyny Schneidrowej połowy sumy 600 zł. m. k. z przynależnościami w dawnych księgach tabularnych wedle Dom 256 p. 4 n. 80 on. w nowej księdze hipotecznej wedle wykazu l. 160 karty C. poz. 40 intabulowanej w stanie bierajm tej 1/6 części dóbr Zawada i Nawojówka która dawniej wedle Dom. 65 p. 440 n. 35 haer. (obecnie wyk. hip. 160 karty B. pozew. 17) do Piotra i Katarzyny Boesbierów w całości należała, a obecnie wedle rzeczonych pozycji do tychże Boesbierów tylko w połowie zaś wedle wykazu hipot. l. 160 karty B. p. 44 Stanisława i Zofii małżonków Widłów w połowie z drugiej połowy, dalej wedle karty B. poz. 46 małoletniego Franciszka Wojtyły w 3/4 częściach z drugiej połowy, wreszcie wedle poz. 64 pp. Julii, Karoliny, Emilii Rudzińskich w 1/4 części z drugiej połowy należy.

O tem zawiadamia się z życia i miejsca pobytu niewiadomych Maryannę lo Flössnerową 20 Magenheimerową 30 Olejową, Katarzynę Bösbierową i Teresę Bösbierową do rąk kuratora Dr. Bersona i przez edykta.

C. k. sąd obwodowy

Nowy Sącz, 22 lipca 1882.

L. 36231. (5775 3—3)

C. k. sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecniemu Markusowi Löwenherzowi, że przeciw niemu został dnia 14go sierpnia 1882 do l. 36082, na rzecz galie. Zakładu kredytowego i zastawicznego wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 215 zł. 38 ct. z pn.

Gdy miejsce pobytu Markus Löwenherz nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dr. Zuckra, a tegoż zastępcą adw. dr. Weissa i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje

Wzywa się zatem Markus Löwenherz, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej z zaniechania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów dnia 15 sierpnia 1882

L. 3787. (5781 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Bursztynie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Markus Goldszlaga, że Motio Honig wniósł przeciw niemu i Mosesowi Grosswachowskiemu pozew de praes. 22 grudnia 1881, l. 9588, pto 100 zł. w. a., wyznaczając do rozprawy termin na 11 października 1882, i ustana-

wiając Herscha Seligera kuratorem dla niewiadomego z miejsca pobytu Markus Goldszlaga, wzywając go, aby temuż kuratorowi środki do obrony udzielił lub sądowi swego zastępcę wymienił

C. k. sąd powiatowy.

Bursztyn 23 maja 1882.

L. 1526. (5619 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bohorodeczanach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Alfreda Konarskiego, iż powołany jest do spadku swej matki Joanny Nepomucyny Konarskiej w starych Bohorodeczanach 28 maja 1880 zmarłej, wzywając go ażeby do 1 lipca 1883 o swoim miejscu pobytu doniósł do tego spadku się oświadczył, inaczej powyższa pertraktacja spadkowa z ustanowionym dla niego kuratorem Juliuszem Bryl przeprowadzoną będzie.

Z e. k. sądu powiatowego.

Bohorodeczany, 30 czerwca 1882.

L. 34608. (5736 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadacza weksłu z daty Lwów dnia 22 czerwca 1882 na 180 zł. w. a. opiewającego, 9 miesięcy od daty wystawienia na własne zlecenie we Lwowie płatnego, przez Albina Ottmana we Lwowie mieszkającego akceptowanego, aby w przeciągu 45 dni od daty trzeciego ogłoszenia edyktu licząc, takowy sądowi przedłożył lub swoje prawa zgłosił, inaczej po upływie tego terminu wyżej opisany weksel za amortyzowany uznany zostanie.

Lwów, dnia 12 sierpnia 1882.

L. 5349. (5785 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego pozwanego Schulima Finka, że w sprawie Chany Rappaportowej przeciw niemu pto 800 zł. z pn. przeprowadza się dopuszczony dowódże świadków W celu zastępowania pozwanego ustanawia się na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum w osobie adwokata Psarskiego z substytucją adwokata dra Stojałowskiego któremu już wydane i wydać się mające uchwały doręczone będą.

Tarnów, dnia 27 kwietnia 1882.

L. 11736. (5868 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu w skutek prośby Antoniny Jaeger o wykreślenie prenotowanej oopowiedzialności Michała Skrypucha w stanie biernym realności Dom. civ. Tom. III p. 267 n. 10 haer w 30/32 częściach Antoniny Jaeger własnej pod l. k. 124 w Drohobyczu położonej, za zwrocenie do depozytu na rzecz rozmaitych poszkodowanych mas łącznej sumy 199 zł. 59 1/2 ct. w. a. ustanawia dla tych rozmaitych mas, które uszczerbak w kwocie 57 zł. 24 ct. w. w., dalej dla Tekli Węgierskiej z życia i miejsca pobytu nieznanego, ewentualnie dla jej z życia nazwiska i miejsca pobytu nieznanego spadkobierców, którzy uszczerbek w kwocie 5 zł. 30 ct. w. w., dalej dla Jakóba Więckowicza z życia i miejsca pobytu nieznanego, ewentualnie dla tegoż z imienia życia i miejsca pobytu nieznanego spadkobierców, którzy uszczerbek w kwocie 8 zł. 58 1/2 ct. w. w. dalej dla Marii Znak z życia i miejsca pobytu nieznanego względnie dla tejże z imienia życia i miejsca pobytu nieznanego spadkobierców którzy uszczerbek w kwocie 51 zł., nareszcie dla z życia i miejsca pobytu nieznanego Teodora Znak ewentualnie dla tegoż z imienia życia i miejsca pobytu nieznanego spadkobierców, którzy uszczerbek w kwocie 59 zł. przez wydanie z masy spadkowej Jana Usikniewicz byłemu opiekunowi Bazylemu Usikniewiczowi dla spadkobierców tegoż Jana Usikniewicza większej sumy niż im się należała, postanowił kuratorem adwokata Dr. Fruchtmanna w Drohobyczu zamieszkałego. Do wykazania iż termin do usprawiedliwienia powyższej prenotacji jest otwarty lub że pozwani w terminie prawnym wnieśli pozew o usprawiedliwienie tejże prenotacji wyznacza się termin na dzień 5 września 1882 o godz. 9 rano B. N. 6 i powyższym pozwanym poleca się ażeby z ustanowionym kuratorem wcześniej się porozumieli i możliwe środki obrony dostarczyli lub innego pełnomocnika sobie ustanowili w razie bowiem przeciwnym skutki z zaniechania wynikłe sami sobie przypisać będą musieli.

Drohobycz, 22 lipca 1882.

L. 26447. (5856 2—3)

C. k. Krakowski Sąd delegowany miejscowi zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Władysława Tomaszewskiego, że przeciw niemu Dr. Paweł Brzeziński jako opiekun małoletnich dzieci tegoż wniósł pozew o alimentacje de praes 17 sierpnia 1882 l. 26447, w skutek czego ustanowiono dla kuratora Wilhelma Gąsiorowskiego i termin do ustnej rozprawy na dzień 29 września 1882 o 9 godzinie rano wyznaczono. Na powyższym terminie ma więc pozwany albo sam się stawić, albo swego pełnomocnika sądowi wskazać, albo też ustanowionemu kuratorowi swoje środki obroncze udzielić.

Kraków, 22 sierpnia 1882.

L. 9184. (5571 1—3)

C. k. Sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. p. Jan i Konstantyna hr. Stadniccy właściciele dóbr Wielkiej Wsi przeciw niobjętej masie spadkowej Adryana (Augusta Amalryka 3a im.) hr. Mailly właściciela dóbr Sędziszów z przyl. tudzież przeciw Emilii z Koszutów Żuławskiej, Sarze Fränkel, Lubinie z Żuławskich Mieczkowskiej, Szymonowi Żuławskiemu, Zygmuntowi Żuławskiemu, Franciszce z Żuławskich Charzewskiej, Antoninie z Żuławskich Bzowskiej i Józefie z Żuławskich Krajewskiej o wykreślenie i wylemniowanie reszty sumy 3000 dukat. z pn. pierwotnie na dobrach Sędziszów z przylg. Dom. 124 pag 350 n. 136 on dla Andrzeja Osuchowskiego intabulowanej t. j. częściowej kwoty 1200 duk. z pn. i $\frac{3}{6}$ części kwoty 1800 duk. z pn, które w tabeli płatniczej ceny kupna dóbr Sędziszów z przylg. z dnia 31 grudnia 1836 l. 7903 na XV. miejscu kolokowane i w galic. Tabuli krajowej na resztującej cenie kupna dóbr Sędziszów z przylg. Instr. 559 p. 248 n. 1 on. ad. XIII. & XIV. cięża, wraz z nadziejami do tutejszego sądu skargę wnieśli i o pomoc sądową prosili w skutek czego jednocześnie termin do wniesienia obrony na dni 90 zakreślony został.

Ponieważ pobyt zapozwanych Emilii z Koszutów Żuławskiej, Sary Fränkel, Lubiny z Żuławskich Mieczkowskiej, Szymona Żuławskiego, Zygmunta Żuławskiego, Franciszki z Żuławskich Charzewskiej, Antoniny z Żuławskich Bzowskiej i Józefy z Żuławskich Krajewskiej, ewentualnie ich nieznanych spadkobierców lub prawonabywców jest niewiadomym, przetrząsnął tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych Adwokata Dr Zbyszewskiego w Rzeszowie na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicji przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronięcia praw przepisane środki użyli, inaczej z opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisać by musieli.

Tarnów, dnia 20 lipca 1882.

L. 11926. (5499 3—3)

Tutejszy c. k. sąd powiatowy del. miejski podaje do wiadomości, że w skutek prośby Abrahama Leibla de praes. 26 maja 1882 l. 9800 negocjanta z Tarnowa wprowadził postępowanie amortyzacyjne, względem skryptu dłużnego w formie aktu notaryalnego dnia 8 czerwca 1874 roku, l. rep. 4350 przez Jędrzeja Wolaszka zeznanego, i na łączną sumę 794 zł. 31 $\frac{1}{2}$ kr. w. a. opiewającego.

Wzywa się przeto tego, w którego ręku dokument ten się znajduje, aby o tem w przeciągu roku od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu tem pewniej sądowi doniósł, ileż w przeciwnym razie takowy, za pozbawiony wszelkiej mocy prawnej uznany zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego miejs. del. W Tarnowie, dnia 12 lipca 1882.

Konkurs.

L. 7980 (5826 3—3)

Celem obsadzenia posady sługi szkolnego przy c. k. seminarium męskim w Tarnopolu z płacą w rocznej kwocie 250 zł i dodatkiem aktywalnym w kwocie 62 zł. 50 ct. ogłasza się niniejszem konkurs z uwagą, iż posada ta jest zastrzeżona w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 r. przedewszystkiem dla wysłużonych podoficerów c. k. armii.

Ubiegający się o tę posadę winni wykazać się w podaniu certyfikatem kwalifikacyjnym c. k. władz wojskowych tudzież przedłożyć świadectwa moralności i uzdolnienia fizycznego, jakoteż udowodnić, że posiadają znajomość języka krajowego w słowie i piśmie.

W braku kwalifikowanych podoficerów może po ada ta być nadana także innym kandydatom.

Podania zaopatrzone w wymienione wyżej dokumenta należy przedłożyć c. k. kraj. Radzie szkolnej najdalej do końca października 1882 roku.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej Lwów, dnia 14 sierpnia 1882.

L. 5000. (5820 3—3)

Dietaryusz z dobrem piśmie i obznajmiony z manipulacją sądową zostanie przy tutejszym sądzie umieszczony od 1 września r. b. za miesięcznym wynagrodzeniem od 25 do 30 zł wa.

Łańcut, dnia 23 sierpnia 1882.

L. 10536. (5854 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie na mocy upoważnienia Wysokiego c. k. wyższego sądu krajowego z dnia 25 lipca 1882

l. 18580 rozpisuje konkurs na opróżnioną posadę tłumacza języka hebrajskiego.

Wyznaczając celem wniesienia dotyczących podać termin do 1 października 1882, wzywa się wszystkich chęć kompetowania o tę posadę mających, ażeby podania swe a to jeżeli w służbie publicznej z stałą, w drodze swych przełożeń, w razie przeciwnym zaś w drodze zwierzchności gminnej do której należą, z wykazaniem uzdolnienia swego do tej posady niemniej że językiem tak urzędowym jak też niemieckim w mowie i piśmie władają, w tutejszym c. k. sądzie w terminie powyższym wnieśli.

Stanisławów, 5 sierpnia 1882.

L. 15422. (5883 2—3)

Konkurs na posadę c. k. ekspedyenta pocztowego w Potyliczu w powiecie Rawskim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł. z rocznymi poborami płacy 150 zł i ryczałtu kancelaryjnego 40 zł.

Podania należy wnieść do czterech tygodni w c. k. Dyrekcji poczt we Lwowie. Lwów, dnia 24 sierpnia 1882.

L. 3256. (5939 1—3)

Z dniem 13 lutego 1883 nadana będzie koncesya na opróżnioną aptekę publiczną w Rudkach przez dojsie po pełnoletności sukcesorów aptekarza s. p. Karola Otha.

Chęcy otrzymać koncesyę na tę aptekę, wnieść mają podania zaopatrzone w przepisane dowody uzdolnienia, do tutejszego c. k. Starostwa w terminie do dnia 1 października 1882.

Rudki, dnia 25 sierpnia 1882.

L. 15397. (5935)

Celem stałego obsadzenia posady prowadzącego metryki izraelskie w Niżankowickim okręgu metrykalnym rozpisuje się niniejszem konkurs do końca września 1882 roku. Kompetenci mają swoje podania zaopatrzone w wywody przepisane §. 4 wysokiego rozporządzenia ministerjalnego z dnia 15 marca 1875 r. Nr. 55 Dz. ust. kraj. wnieść w powyższym terminie do tutejszego c. k. Starostwa.

C. k. Starostwo i rzymiśl, dnia 24 sierpnia 1882.

L. 1713. (5937 1—3)

Posada, ewentualnie więcej posad systemizowanych dyetaryuszów tabularnych przy c. k. sądzie krajowym lwowskim z płacą dzienną 1 zł. 30 ct. wa. prawem posunięcia, się na wyższą płacę dzienną 1 zł. 80 ct. w a. i prawem emerytury (prowizji) po upływie 19 letniej służby są do obsadzenia.

Ubiegający się o posadę mają wnieść swe podania z wykazem wieku, biegłości w manipulacji sądowej wiadomości języków krajowych (polskiego, ruskiego i niemieckiego) tudzież języka łacińskiego i złożenia egzaminu tabularnego w myśl rozporządzenia z dnia 10 czerwca 1855 Nr. 101 D. u. p. do dnia 10 października 1882 do Prezydium c. k. sądu krajowego we Lwowie.

Kandydaci wojskowi wedle §. 5 ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 Nr. D. u. p. ukwalifikowani w ogóle do posad urzędników manipulacyjnych przy nadaniu powyższych posad o tyle tylko uwzględnieni zostaną, o ile takowi powyż wymaganą specjalną kwalifikację wykazą.

Z Prezydium c. k. sądu krajowego Lwów, dnia 29 sierpnia 1882.

Doniesienia prywatne.

Najtańsza podróż do AMERYKI

sławnym, elegancko i wygodnie urządzonej parowcem pocztowym

drogi „**Andnor**“

via Glasgow.

Ekspedycja co pontodziałku i piątku.

Prospekty w języku polskim, jak niemniej karty dróg i kolei wydaje się bezpłatnie. Na zapytania odpowiada się w języku polskim.

Sprzedaż biletów u

M. FLATAU jeneralnego pełnomocnika w Hamburgu, Admiralität-Strasse 12.

Dom bankowy i kantor wymiany. (5569 6—9) H. a. 153 7/8.

L. 557. (5882 3—5)

Obwieszczenie.

Magistrat miasta **Piwniczna** ogłasza niniejszem konkurs na obsadzenie posady leśniczego z płacą roczną 130 zł. w. a. z użytkiem 5 morgów gruntu, wolnem pomieszkaniem i innymi emolumentami.

Kompetujący o tę posadę winni wnieść udokumentowane podanie włącznie po dzień 25 września 1882 do podpisanej Zwierzchności miejskiej.

Piwniczna, d. 25 sierpnia 1882.Zastępca burmistrza
Marcin Leśniak.

L. 12854. (5923 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia pięciu posad ogrodowych przy miejskiej służbie ogrodowej czyli plantacyjnej a to jednej z płacą roczną 360 zł. w. a. zaś cztery z płacą roczną po 320 zł. w. a. z tych 3 z wolnem pomieszkaniem w razie przydzielenia do rejonu służbowego, w którym pomieszkanie się znajduje, nadto wszystkie z umunderowaniem.

Ogrodowy przydzielony do rejonu służbowego na Wysokim Zamku pobierać będzie pauszal miesięczny 2 zł. a. w. na utrzymanie psa.

Posady te nie są stałe a uwolnienie z nich nastąpić może z 3 miesięcznym wypowiedzeniem.

Ubiegający się o nie winni wnieść podania swe do Prezydium magistratu w terminie do 15 września 1882 z dołączeniem dowodów uzdolnienia, dotychczasowego zajęcia i zachowania się, tudzież normalnego wieku.

Magistrat król. stół miasta. Lwów, dnia 21 sierpnia 1882.

Sassów.

Z dniem 1 września b. r. zostają ceny w Zakładzie wodolecznicy **zniżone** o $\frac{1}{4}$ części.

Zgłoszenia przyjmuje

Zarząd zakładu w Sassowie.

(5886 2—3)

Zmiana lokalu.

Mamy zaszczyt zawiadomić Szanowną P. T. Publiczność, iż

Magazyn nowości dla dam i dzieci

oraz przyborów do szycia, haftu i t. p.

pod firmą:

Schilling & Stelzer

we Lwowie, ulica Halicka l. 7

przeniesiony został również na ulicę Halicką l. 16.

Dziękując za dotychczasowe zaufanie, polecamy się nadal łaskawym względem.

Z głębokim szacunkiem

Schilling & Stelzer.

(5797 4—8)

L. 6550.

Ogłoszenie.

(5924)

Niniejszem uwiadamia się P. T. Publiczność, że ruch pociągów omnibusowych Nr. 94 i 95

między LWOWEM a PUSTOMYTAMI

z dniem 14 września b. r. wstrzymanym będzie.

Lwów dnia 31 sierpnia 1882.

Dyrekcya ruchu ces. kr. uprzyw. kolei Arcyksięcia Albrechta.

L. 16226. Towarzystwo C. k. uprzyw. (5933)

kolei żelaz. Lwowsko- Czerniowiecko-Jasskiej

(Linie austriackie.)

Warunki dotyczące przyjmowania i bezzwłocznej wysyłki przesyłek mięsa.

Ponieważ surowe mięso z przyczyny zachodzącej obawy zepsucia tegoż, tylko do takich wozów załadowane być może, które umyślnie na ten cel są urządzone, dalej transport mięsa w interesie nadawców tylko takimi pociągami się uskutecznia, które z większą szybkością kursują, i z pociągami na sąsiednich kolejach do transportu mięsa przeznaczonemi w bezpośredniej łączności pozostają, przeto ustanawia się dla umożliwienia takiej ekspedycji jako warunek, ażeby przesyłki mięsa **24 godzin przed dostawą tychże** w stacyi nadawczej z wymienieniem wagi w przybliżeniu zapowiedziane, i przynajmniej **jedną godzinę** przed odjazdem pociągu do transportu mięsa przeznaczonego **w stacyi nadawczej dostawione były.**

Transport mięsa surowego uskutecznia na tutejszych liniach osobowo-towarowy (mięszany) pociąg Nr. IV którego czas przejazdu z ogłoszonego na każdej stacyi rozkładu jazdy powziąć można.

W stacyach gdzie pociąg Nr. IV podczas nocnej pory kursuje, dostawę przesyłek mięsa, już dnia poprzedniego przed upływem czasu do przyjmowania przesyłek oznaczonego uskutecznić należy.

Przesyłki mięsa, których zapowiedzenie lub dostawę na czasie zaniedbano, a które z tej przyczyny do wozu umyślnie na transport mięsa urządzonego załadowane być nie mogą, będą w myśl §. 55 regulaminu ruchu tylko na skład przyjęte, z jak zastrzeżeniem, że przyjęcie tychże do transportu, dopiero wtenczas nastąpi, jak załadowanie takowych do wozu na ten cel urządzonego możliwym będzie.

L w ó w, dnia 23 sierpnia 1882.

Dyrekcya ruchu.

KAZIMIERZ LEWICKI

Główny skład dla Galicyi
PORCELANY, SZKŁA I TOWARÓW MIĘSZANYCH
 we Lwowie ulica Trybunalska l. 6
 założony w roku 1845.

poleca: **Naczynia kuchenne z porcelany**
 jako to: **garnuszki** porcelanowe do gotowania, **rynieczi**
i rynki porcelanowe.

łuski do mięsa
 wałki do ciasta taczania
 chochle do rosołu
 chochle do szumowania
 chochelki do śmietanki

siteczka do herbaty
 radelka do ciastek
 łyżki do gotowania i t. podobne
 druszlaki

z porcelany
 a rączki z drzewa.

Podziękowanie.

Od dawna już objawili pobożni opiekunowie Najśw. Panny swoje życzenie, aby obraz Jej, słynący z rozlicznych łask cudownych w kościele, **OO. Franciszkanów** w Kalwarii Pałacowskiej mógł być uroczystie według zwyczaju kościoła ukoronowany. Życzenie to chwalebnie podzielali zawsze OO. Franciszkanie, lecz z powodu dwukrotnego pożaru, jaki przed kilkunastu laty tak klasztor jako też kościół nawiedził, nie mogli tego pragnienia urzeczywistnić. Podniesienie klasztoru i kościoła z gruzów wymagało niezwykłych starań z ich strony i kosztów, które dla ubóstwa konwentu — li tylko z ofiar dobroczyńców pokryć zdołano. Po uskutecznieniu aioli restauracji podjęliśmy się i tego dzieła, przynoszącego chwałę Bogu — a pobożnym zbawienny pożytek. Pan Bóg Najłaskawszy pobłogosławił naszym staraniom — a pobożni podali nam pomocną rękę — u jednych bowiem znaleźliśmy poparcie, zachętę i światłą radę, u innych zaś szczerą ofiarę. W takich więc warunkach zdołaliśmy i tę rzadką, a wzniosłą uroczystość koronacyjną na dniu 15go sierpnia b. r. do skutku doprowadzić. Dziękując Bogu za tę szczególniejszą opiekę i pomoc, którą nas w przeprowadzeniu tego trudnego a tak zaszczytnego dla nas dzieła, ku czei Najśw. Panny, dla podniesienia pobożności w sercach wiernych, otaczać raczył, zasylamy zarazem wszystkim P. T. pobożnym Dobroczyńcom naszym, którzy jakkolwiek ofiarą poratowali nas najłaskawiej raczyli, serdecznie „Bóg zapłać“. Oby Bóg za przyczyną Najśw. Panny Kalwaryjskiej wysłuchał tych naszych życzeń.

Kalwarya dnia 25 sierpnia 1882.

Ks. Benigny Chmura
 przełożony konwentu.

(5935)

Od 15 sierpnia począwszy

rozsyłam jak dotąd rok rocznie do **5 paździerznika** zupełnie dojrzałe, słodkie i konserwowane się dające **winogrona** najszlachetniejszego gatunku po cenie

1 zł. 70 ct. w. a.

od koszyka zawierającego 5 kilo, franco bez żadnych dalszych wydatków do każdej stacyi pocztowej w Austro-Węgrzech a pobraniem należności.

R. Maiti

w Tryeście.

Przy zamówieniach odrazu 3 koszyków pod jednym adresem, jeżeli należność franco z góry uiszczoną zostanie: **4 zł. 75 ct.**

(5480 6-14)

Kandydat notaryalny

Z prowincyi

z praktyką adwokacką poszukuje umieszczenia w jednej z kancelaryi notaryalnych.

Wiadomości udzieli Wiel. Dr. TILL adw. we Lwowie. (5843 2-6)

Oliwę i smarowidła do maszyn

w rzeczywistości najlepszych gatunkach oraz

Siarczan miedzi

(siny kamień)

polecamy po najtańszych cenach

Hübner i Hanke

we LWOWIE.

(5880 2-10)

Valentin

niezrównany środek, odszczególniony 4-ma medalami zasługi i na wystawie lekarsko-przyrodniczej w Krakowie przyznano medal zasługi.

Valentin w przeciągu dwóch tygodni wstrzymuje wypadanie włosów i przy dłuższym używaniu przywraca porost. — Flakon cały kosztuje **3 zł.**, pół **1 zł. 60 ct.**

KAFRYNA

farbuje włosy na kolor czarny, piękny i trwały — Flakon kosztuje **2 zł.**

Nabyć można u wynalazcy we Lwowie

J. IHNATOWICZA

magistra farmacji i chemika sądowego, oraz w Krakowie w filii, Sukiennice lic. 20 i we wszystkich pierwszorzędnych sklepach magazynach i aptekach.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera

Prenumerata na

„SZCZUTKA“

od d. 1 września do końca b. roku wynosi **3 złr. 35 ct.**

z dodatkiem powieściowym i z przesyłką pocztową.

Adres: Administracya Szczutka, Lwów ul. Halicka 48.

(5830 4-6)

Młodzież uczęszczająca do szkół publicznych, znajdzie wygodne umieszczenie z dobrym wiktem, usługą i opieką staranną. — Na żądanie język francuski i muzyka udzielanemi być mogą. — Bliższa wiadomość w Administracyi „Gazety Lwowskiej“. (5737 3-6)

Losy

loteryi wystawowej

Tryestyńskiej

po **50 cent. w. a.**

nabyć można w Administracyi „Gazety Lwowskiej“.

Zamieszcewci zechcą przysłać 5 ct. na opędzenie portoryum.

Panowie Studenci

szkół średnich i niższych znajdą pod rodzicielskim nadzorem i opieką i korzystnymi warunkami **na tymczasowe umieszczenie.**

Bliższa wiadomość: ulica Ormiańska l. 6, (naprzeciw Domu narodnego) II. piętro I. E. (5824 1-2)

WINOGRONA

4 1/2 kło winogron kuracyjnych l. 1 zł. 2.20
 4 1/2 kło „ „ „ 1 2 zł. 2.—
 4 1/2 kło. „ „ mieszanych 1 3 zł. 1.80
 4 1/2 kło. „ „ „ 1 4. zł. 1.60

Kolo 10go b m. ceny będą niższe.

Brzoskwinie duże . . . 1 kilo 75 ct
Gruski l. 1 „ 40 „
Figi zielone 1 „ 40 „
Brzoszka przednia . . . 1 „ 60 „
Słonina najlepsza . . . 1 „ 84 „
Salami najlepsza . . . 1 kilo 2 zł. 20 ct.
Kawa w różnych gatunkach 1 kilo 1 zł 10 ct. do 2 zł. 10 ct
Ryż w różnych gatunkach 1 kilo od 18 ct do 30 ct
Czekolada 1/2 kilo od 40 ct. do 1.50 ct.
 Porto i opakowanie dolicza się. — Mogę także 5 kilo mieszanych owoców podług życzenia wysyłać. (5090 8-10)

Upraszam o liczne zlecenia.

Z poważaniem

Tomasz Gurowicz
 Budapeszt

Bazar
Markiewicza

Pierwszy skład wyrobów krajowych we Lwowie, plac Maryacki l. 10 poleca:

Płótna białe prześcierańdłowe i koszulowe, domowego wyrobu z Korczyny i z Dębowa, w sztukach po 34 metrów — 58 łokci polsk. po 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 złr., 22 złr., a najcieńsze po 24 złr., 26 zł. i 28 złr. sztuka. (5806 1-2)

Płótna koszulowe na sposób irlandzki apretowane, po 19 zł., 22 zł., 23 zł. 50 ct., 28 zł. i 32 zł. sztuka.

Płótna gospodarcze pół bielone i szare surowe po 7 zł., 7 zł. 50 ct., 9 zł., 10 zł. do 13 zł. sztuka.

Segeltuchy, drelichy, oxfordy andrychowskie.

Ruskie materye welniane z Zabiego, Kosowa i Husiatyna, odpowiednie na ele-ganckie portyery, lub do pokrycia mebli itp.

Handel towarów korzennych

Karola Bałabana

we LWOWIE ulica Halicka
 poleca swój skład wymienionej ciemno naciągającej **Chińsko-rosyjskiej**
HERBATY
KAWY

zbiór majowego		Naturalne aromatyczne z czystym smakiem	
1/2 kło. Congo cesarskiej	złr. 2.—	1/2 kło. Ceylonu grubo - ziarnistej	złr. 1.04
1/2 „ Familijnej	3.—	„ najlepszej	1.—
1/2 „ Mieszanki z Moskwy	4.—	1/2 „ Ceylonu bardzo dobrej	—96
1/2 „ Imperial	5.—	1/2 „ Ceylonu drob. ten smak	—96
1/2 „ najlepszych wysiewek	1.70	1/2 „ Laguajra	—92
1/2 „ Ciast ang. do herbaty	1.20	1/2 „ „ drobniejszej	—88
1/2 „ Ciast Czyńskiego	1.—	1/2 „ Cuba	—84
1 Buł. Rumu Jamajka starego	1.50	1/2 „ „	—81
1 „ „	1.20	1/2 „ Malabar	—72
1 „ Cognaku	2.50	1/2 „ Santos	—68
1 „ Ponczowej esencji	1.50	1/2 „ Rio	—60

Rzetelne postępowanie i staranna usługa zjednały handlowi memu liczną klientelę i nadał będzie mojem usilnem staraniem wymogom szanownych P. T. gości zadosyć uczynić.

Kaskawe zamówienia będą bezzwłocznie uskuteczniane

(5664 3-?)

Otwarcie naszego we Lwowie przy ulicy Karola Ludwika lic. 5, znalazło powszechnie najprzychylniejsze przyjęcie i pozwalamy sobie przeto zwrócić uwagę P. T. odbiorców na nasz

wielki skład powozów

który co do rozmiarów wyrobu stoi na równi z magazynami wielkich miast. Przyjmujemy także wszelkie naprawy i rozsyłamy wszelkie pojedyncze części składowe w najlepszej jakości.

Zamówienia uskuteczamy jak najrychlej.

SCHUSTALA i SKI.

nadworna fabryka powozów.

(3664 26-?)

Dla słabych i rekonwalescentów.

Koniak i stare wina

z piwnic
APTEKI pod „GWIAZDA“
PIOTRA MIKOLASCHA we Lwowie.

Koniak grande Champagne dla celów leczniczych, bardzo stary — cena 1/4 litrowej buteleczki 1 złr. 80 ct.

Wino Malaga, od roku 1846 na składzie będzie — cena 1/4 litrowej buteleczki 1 złr. 20 ct.

Wino Tokajskie, bardzo stare, prawdziwe areanum dla osłabionych — cena litrowej buteleczki 2 złr. 50 ct.

Wino hiszpańskie dla rekonwalescentów, nieco słabsze jak Malaga, pochodzi z okolic Granady. Wino wyborne, nadaje się osobliwie dla niewiast i dla dzieci — cena 1/4 litrowej buteleczki 1 złr. w. a.

Wyborne własności tych napojów spowodowały wielu lekarzy a pomiędzy nimi i takich sławy europejskiej, do wygotowania świadectw bardzo pochlebnych. Także świadectwa otrzymałem od Wnych **Dr. Alfreda Biesiadeckiego**, c. k. rady namiestnictwa i referenta spraw krajowych sanitarnych, **Dra Karola Brauna**, c. k. rady dworu, profesora i dyrektora kliniki położniczej w Wiedniu, **Dra Józefa Spaeth**, c. k. profesora, nadradcy sanitarnego w Wiedniu, **Dra Draschego**, profesora i dyrektora Vgo oddziału lekarskiego szpitala powszechnego w Wiedniu, **Dra Lorinsera**, dyrektora szpitala na Wiedniu w Wiedniu, **Dra Józefa Weigla**, **Dra Oskara Widmauna**, **Dra Edwarda Sawickiego**, **Dra G. Ziembickiego** we Lwowie i innych.

Wino leczniczych i napojów dla rekonwalescentów p. Dr. KAROLA MIKOLASCHA używam od dłuższego czasu tak w klinice jako też w praktyce prywatnej i jestem z działania ich jak najzupełniej zadowolony. Zastępują one w zupełności na uznanie u lekarzy i na wziętość u chorych.

Kraków dnia 25 czerwca 1882.

Prof. Dr. Edward Korczyński,

Dyrektor kliniki lekarskiej w uniw. Jagiellońskim, m. p.

Przy posyłkach licę za opakowanie i stempel od jednej buteleczki 20 ct., od 2ch 30 ct., od 3ch 35 ct., od 6ciu 50 ct., od tuzina 80 ct.

Skład główny dla Galicyi i Bukowiny w aptece pod Gwiazdą:

Piotra Mikolacha we Lwowie.

Skład główny dla Austro-Węgier i dla państw ościennych u p. **Wilhelma Maagera** w Wiedniu, Heumarkt Nr. 3.

Skład w Galicyi: We Lwowie u pp. aptekarzy: **K. Krzyżanowskiego** i **Jakóba Pipesa**. w Krakowie u p. **aptekarza F. GRALEWskiego**. w Bieżanach apteka p. **Dembińskiego**, w Kołomyi apteki p. **Sidorowicza** i **Stenzla**. w Tarnopolu apteka p. **Jamrógliewicza**, w Przemyslu apteka ś. p. **Tarczyńskiego** w Jarosławiu apteka p. **Rohma**, w Przeworsku apteka p. **Świtalskiego**, w Bełżcu apteka p. **K. Grossa**, w Boleszowie apteka p. **K. Schindlera**, w Brodach apteka p. **M. Kulaka**, w Buczacz u p. **K. Lewickiego**, w Drohobyczu apteka p. **Raczki**, w Rzeszowie apteka p. **Kalinowskiego**, w Stanisławowie apteka p. **Beilla**, w Tarnowie p. **Chodackiego**, w Żółtym u p. **Dadleca**.

Skład główny w Czerniowiecach w aptece p. **Krzyżanowskiego**.

Skład generalny dla Bukowiny w aptece p. **F. Krzyżanowskiego** w Czerniowiecach.

(4042 94-?)

Kraków

Papier z c. k. uprzyw. fab

Świeta c. k. Biblioteka Jagiellońska